

EVROPSKÁ
KOMISE

Ve Štrasburku dne 8.3.2022
COM(2022) 105 final

2022/0066 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o potírání násilí vůči ženám a domácího násilí

{SEC(2022) 150 final} - {SWD(2022) 60 final} - {SWD(2022) 61 final} -
{SWD(2022) 62 final} - {SWD(2022) 63 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění návrhu

Cílem tohoto návrhu je v celé EU účinně potírat násilí vůči ženám a domácí násilí. Za tímto účelem navrhuje opatření v těchto oblastech: kriminalizace příslušných trestných činů a sankce za ně, ochrana obětí a přístup ke spravedlnosti, podpora obětí, prevence, koordinace a spolupráce.

Násilí vůči ženám je genderově podmíněným násilím namířeným proti ženě, protože je ženou, nebo ženy neúměrně postihuje. Zahrnuje veškeré činy genderově podmíněného násilí, které vedou nebo mohou vést k fyzické, sexuální, psychické nebo ekonomické újmě nebo utrpení, včetně vyhrožování takovými činy. Zahrnuje trestné činy jako je sexuální násilí, včetně znásilnění, mrzačení ženských pohlavních orgánů, nucené sňatky, nucené potraty nebo sterilizace, obchodování s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování, nebezpečné pronásledování, sexuální obtěžování, vraždy žen, nenávislné výroky a trestné činy na základě pohlaví a různé formy násilí na internetu („kybernetické násilí“), včetně sdílení intimního nebo zmanipulovaného materiálu bez souhlasu, kybernetického pronásledování a kybernetického obtěžování. Kořenem tohoto násilí je nerovnost žen a mužů, která je projevem strukturální diskriminace žen. **Domácí násilí** je formou násilí vůči ženám, neboť neúměrně postihuje ženy. Dochází k němu v rodině nebo v domácnosti bez ohledu na biologické nebo právní rodinné vazby, ať už mezi partnery nebo jinými rodinnými příslušníky, násilí mezi rodiči a dětmi nevyjímaje. Mezi oběťmi obou forem násilí mají ženy neúměrné zastoupení, důvodem jsou totiž základní vzorce nátlaku, moci a/nebo ovládání. Potenciální oběti takového násilí však může být kdokoli, bez ohledu na pohlaví nebo gender. Zejména v případě domácího násilí může postihnout kohokoliv, včetně mužů, mladších nebo starších osob, dětí a osob z řad LGBTIQ¹.

Násilí vůči ženám a domácí násilí jsou věci trestního práva, porušením lidských práv a formou diskriminace. Boj proti nim je součástí opatření Evropské komise na ochranu základních hodnot EU a na zajištění dodržování Listiny základních práv EU².

Násilí vůči ženám a domácí násilí je všudypřítomné a odhaduje se, že v EU postihuje každou třetí ženu. Co se týče konkrétních druhů násilí, uvedla v roce 2014 každá desátá žena, že byla obětí sexuálního násilí a jedna z dvaceti žen byla znásilněna. Více než pětina žen pocítila domácí násilí³. Neméně rozšířené je i kybernetické násilí: odhaduje se, že v roce 2020 se každá druhá mladá žena setkala s genderově podmíněným kybernetickým násilím⁴. Ženy

¹ Lesbey, gayové, bisexuální, transgender, nebinární, intersexuální a queer osoby.

² Násilí vůči ženám a domácí násilí se mohou dotýkat řady základních práv, jež jsou zakotvena v Listině základních práv Evropské unie. Mezi tato práva patří právo na lidskou důstojnost (článek 1), právo na život (článek 2), zákaz mučení a nelidského či ponižujícího zacházení (článek 4), právo na ochranu před diskriminací, a to i na základě pohlaví (článek 21), a právo na přístup ke spravedlnosti (článek 47).

³ Agentura Evropské unie pro základní práva (FRA), *Násilí vůči ženám: celounijní průzkum. Zpráva s hlavními výsledky*, 2014; průzkum agentury FRA o násilí vůči ženám vychází z osobních rozhovorů se 42 000 žen v celé EU. Jedná se o nejucelenější celosvětový průzkum zkušeností žen s násilím.

⁴ Generální ředitelství pro parlamentní výzkumné služby (EPRS), *Potírání genderově podmíněného násilí: kybernetické násilí, posouzení evropské přidané hodnoty*, 2021. (*Combating gender-based violence*:

Cyberviolence, European added value assessment, 2021).

obecně častěji zažívají kybernetické násilí na základě svého pohlaví nebo genderu, zejména sexuální formy kybernetického násilí. Ženy jsou na internetu systematicky terčem násilných pravicových extremistických a teroristických skupin, jejichž úmyslem je šířit nenávist vůči nim. Například hnutí „incel“ (muži žijící v nedobrovolném celibátu) podněcuje na internetu k páchání násilí vůči ženám a propaguje je jakožto hrdinství. Kybernetické násilí dopadá především na ženy činné ve veřejném životě, jako jsou političky, novinářky a obrádkyně lidských práv. Výsledkem může být snaha ženy umlčet, což jim komplikuje účast na veřejném životě a podkopává zásady demokracie zakotvené ve Smlouvě o Evropské unii.

Násilí zažívají ženy také na pracovišti: u přibližně třetiny žen, které v EU zažily sexuální obtěžování, se tak stalo v práci.

Ve svých politických směrech předsedkyně von der Leyenová jako klíčovou prioritu Komise zdůraznila, že je třeba předcházet násilí vůči ženám a bojovat proti němu, chránit oběti a trestat pachatele. Ve strategii pro rovnost žen a mužů na období 2020–2025⁵ oznámila EU svá opatření k prevenci těchto forem násilí, k ochraně obětí, stíhání pachatelů a provádění souvisejících ucelených a koordinovaných politik. Akční plán pro evropský pilíř sociálních práv znovu potvrzuje závazek bojovat proti genderově podmíněnému násilí a navrhopat za tímto účelem právní předpisy⁶.

Evropský parlament opakovaně vyzval Komisi, aby ve věci násilí vůči ženám, domácího násilí a genderově podmíněného kybernetického násilí navrhla právní předpisy. Evropský parlament nedávno přijal dvě legislativní zprávy z vlastního podnětu na základě článku 225 Smlouvy o fungování EU (SFEU), v nichž žádá Komisi⁷, aby předložila návrhy k boji proti genderově podmíněnému násilí a kybernetickému násilí⁸ a aby genderově podmíněné násilí bylo zařazeno mezi nové oblasti trestné činnosti podle čl. 83 odst. 1 SFEU⁹.

• Cíle návrhu

Cílem tohoto návrhu je prevence a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí, aby byla v Unii zajištěna vysoká míra bezpečnosti a bylo možné beze zbytku požívat základních práv, včetně práva na rovné zacházení s muži a ženami bez diskriminace. Návrh je tudíž příspěvkem k vytvoření **prostoru svobody, bezpečnosti a práva (kapitola V Smlouvy o fungování EU)**. K dosažení těchto cílů návrh:

- zvyšuje účinnost stávajících právních nástrojů EU k potírání násilí vůči ženám a domácího násilí,
- vytváří vzestupnou konvergenci a odstraňuje nedostatky v ochraně, přístupu ke spravedlnosti, podpoře, prevenci, koordinaci a spolupráci a
- uvádí právo EU do souladu se zavedenými mezinárodními normami.

Návrh kriminalizuje určité formy násilí, které neúměrně postihují ženy, a dává silnější práva obětem, přičemž se opírá o stávající právní základy stanovené v čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 SFEU. Zajišťuje tak účinné stíhání těchto trestných činů a přispívá k odstranění násilí vůči ženám a domácího násilí a k lepší podpoře a ochraně obětí. Zvýšením důvěry v soudní

⁵ COM/2020/152 final.

⁶ COM/2021/102 final.

⁷ S odkazem na článek 225 SFEU.

⁸ Usnesení ze dne 14. prosince 2021 obsahující doporučení Komisi ohledně boje proti genderově podmíněnému násilí: kybernetické násilí (2020/2035(INL)).

⁹ Usnesení ze dne 16. září 2021 obsahující doporučení Komisi o určení genderově podmíněného násilí jako nové oblasti trestné činnosti uvedené v čl. 83 odst. 1 SFEU (2021/2035(INL)).

systemy jiných členských států napomůže vzájemnému uznávání rozsudků a rozhodnutí v trestních věcech a zlepši chod justiční spolupráce v trestních věcech.

Důležitou referencí je pro návrh Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí z roku 2014 („**Istanbulská úmluva**“)¹⁰. Istanbulská úmluva je nejrozsáhlejším mezinárodním rámcem ke komplexnímu řešení problematiky násilí vůči ženám a domácího násilí.

Cílem tohoto návrhu je dosáhnout cílů úmluvy v rámci pravomocí EU doplněním stávajícího *acquis* EU a právních předpisů členských států v oblastech, na něž se úmluva vztahuje. Potřeba přijmout opatření se projevuje jak v členských státech, které ratifikovaly Istanbulskou úmluvu, tak v těch, které tak neučinily¹¹. Během přípravných prací se ukázalo, že je třeba přijmout opatření v oblasti přístupu ke spravedlnosti, včetně minimálních pravidel pro definice a sankce týkající se určitých trestných činů, práv a ochrany obětí v souvislosti s trestním řízením, specializované podpory obětí, prevence tohoto druhu násilí a posílení úzké koordinace a spolupráce na unijní i vnitrostátní úrovni. Příslušné normy EU jsou roztržštěné do několika právních nástrojů a nevedly k účinnému monitorování a prosazování. Istanbulská úmluva sice převážně byla impulzem k přijetí opatření na vnitrostátní úrovni, z monitorování provádění úmluvy¹² je však patrné, že přetrvávají nedostatky. Vzhledem k tomu, jak se násilí vůči ženám a domácí násilí v posledních desetiletích vyvíjí, je nepravděpodobné, že by se výskyt těchto trestných činů výrazně snížil, jestliže EU nepřijme žádná opatření.

Tento návrh navíc zohledňuje nedávné jevy, jako je **kybernetické násilí vůči ženám**, o němž Istanbulská úmluva konkrétně nepojednává. Výskyt kybernetického násilí se zvyšuje v důsledku používání internetu a IT nástrojů. Násilí, s nímž se oběti setkávají fyzicky, se tak často rozšiřuje i do prostředí internetu. Přestože je kybernetické násilí již značně rozšířeno, byla regulace dosud velmi roztržštěná a jak na úrovni EU, tak členských států existují značné mezery v právní úpravě.

Násilím vůči ženám a domácím násilím se tak v současné době komplexně nezabývá žádný konkrétní právní předpis EU. Tato směrnice tudíž bude prvním **aktem**, který se bude **konkrétně zabývat tímto druhem násilí**. Opatření vycházejí z **doporučení** Expertní skupiny pro potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (GREVIO)¹³, což je nezávislý odborný orgán pro sledování provádění Istanbulské úmluvy. Zohledňují rovněž doporučení mezinárodních odborníků a subjektů v této oblasti, a to i pod záštitou OSN, a jejich úvahy o mezinárodně uznávaných osvědčených postupech v boji proti násilí vůči ženám a domácímu násilí. Cílená opatření týkající se tohoto trestného činu a práv obětí stanoví **minimální pravidla, jež členským státům umožní stanovit přísnější normy**, a ponechává jim potřebnou **flexibilitu**, aby mohly zohlednit svou konkrétní situaci.

Navrhují se zejména tato opatření:

- **Kriminalizace některých forem násilí**, které neúměrně postihují ženy, nejsou dostatečně řešeny na vnitrostátní úrovni a spadají do pravomocí EU, a to na základě stávajících právních základů. Jedná se o **kriminalizaci znásilnění založeného na**

¹⁰ Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (CETS č. 210); COM/2016/111

¹¹ Členské státy, které neratifikovaly Istanbulskou úmluvu: Bulharsko, Česko, Litva, Lotyšsko, Maďarsko a Slovensko.

¹² Viz zprávy o základním hodnocení Expertní skupiny pro potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (GREVIO) v polovině období na: <https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/-/mid-term-horizontal-review-provides-a-panoramic-view-of-the-implementation-of-the-istanbul-convention>.

¹³ Viz poznámka 9 výše.

absenci souhlasu (v některých členských státech totiž kvalifikace znásilnění musí zahrnovat použití síly nebo výhrůžek), **mrzačení ženských pohlavních orgánů** a **některých forem kybernetického násilí**.

- **Posílení přístupu obětí ke spravedlnosti a právům na odpovídající ochranu** jako bezprostřední odpověď na specifické potřeby obětí násilí vůči ženám a domácího násilí. K těmto opatřením patří:
 - zajistit, aby vnitrostátní orgány mohly proti násilí vůči ženám a domácímu násilí náležitě postupovat,
 - zajistit, aby vnitrostátní orgány ve svém přístupu k obětem zohledňovaly genderové aspekty,
 - zajistit individuální posouzení potřeb v oblasti ochrany a podpory přizpůsobené specifickým potřebám obětí násilí vůči ženám nebo domácího násilí,
 - poskytnout zvláštní záruky dětským obětem násilí vůči ženám nebo domácího násilí,
 - zajistit ochranu prostřednictvím rozhodnutí o vykazání a ochranných příkazů,
 - zajistit, aby oběti mohly po pachateli účinně požadovat odškodnění,
 - zajistit odstranění online obsahu v souvislosti s trestnými činy kybernetického násilí a dotčeným uživatelům umožnit soudní ochranu a
 - zajistit, aby byly obětem k dispozici státní orgány, které jim mohou pomoci, poskytnout jim poradenství a zastupovat je v soudních řízeních ve věcech násilí vůči ženám nebo domácího násilí.
- **Podpora obětem** násilí vůči ženám nebo domácího násilí poskytovaná podle jejich specifických potřeb. Patří sem zvláštní podpora v případech sexuálního násilí a mrzačení ženských pohlavních orgánů, přístup k vnitrostátním linkám pomoci, lepší dostupnost přístřeší a komplexní podpora obětem sexuálního obtěžování na pracovišti. Zahrnuje rovněž cílenou podporu obětem se zvláštními potřebami a ohroženým skupinám, včetně žen prchajících před ozbrojeným konfliktem.
- **Prevence** násilí vůči ženám a domácího násilí, mimo jiné zvyšováním povědomí, poskytováním odborné přípravy odborníkům, u nichž je pravděpodobné, že budou přicházet do kontaktu s oběťmi, a prací s pachateli.
- **Posílení koordinace a spolupráce na vnitrostátní a unijní úrovni** prostřednictvím přístupu zahrnujícího více subjektů a zdokonalení shromažďování údajů o násilí vůči ženám a domácím násilí.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Násilím vůči ženám a domácím násilím se nezabývá žádný konkrétní právní předpis EU. Existuje však několik právních nástrojů EU, které jsou pro oběti násilí vůči ženám a domácího násilí relevantní. Buď stanoví obecná pravidla vztahující se i na tuto kategorii obětí, nebo stanoví zvláštní pravidla pro některé formy takového násilí. Nejdůležitější z těchto předpisů:

- **Směrnice 2012/29/EU** („směrnice o právech obětí“)¹⁴:
 Směrnice o právech obětí se vztahuje na všechny oběti trestných činů. Stanoví minimální pravidla pro práva, ochranu a podporu obětí trestných činů v EU. Zmiňuje rovněž oběti genderově podmíněného násilí, sexuálního násilí a násilí v rámci úzkých svazků. Směrnice však nestanoví zvláštní pravidla přizpůsobená obětem těchto druhů trestných činů. Stávající návrh doplňuje pravidla směrnice o právech obětí s cílem zohlednit zvláštní potřeby obětí násilí vůči ženám a domácího násilí. Kromě konkrétnějších opatření, jež jsou předmětem tohoto návrhu, se na tyto oběti budou i nadále vztahovat obecná ustanovení směrnice o právech obětí.

- **Směrnice 2011/99/EU** („směrnice o evropském ochranném příkazu“)¹⁵ a **nařízení (EU) č. 606/2013** („nařízení o vzájemném uznávání“)¹⁶ – pravidla EU pro ochranné příkazy:
 Tyto dva nástroje umožňují přeshraniční uznávání ochranných příkazů vydaných podle vnitrostátního práva. Současná iniciativa vyžaduje, aby členské státy v rámci svých vnitrostátních právních předpisů stanovily rozhodnutí o vykázání a ochranné příkazy, a poskytly základ pro směrnici o evropském ochranném příkazu a nařízení o vzájemném uznávání.

- **Směrnice 2011/93/EU** („směrnice o boji proti pohlavnímu zneužívání dětí“)¹⁷ a **směrnice 2011/36/EU** („směrnice o boji proti obchodování s lidmi“)¹⁸:
 Směrnice o boji proti pohlavnímu zneužívání dětí a směrnice o boji proti obchodování s lidmi stanoví opatření pro prevenci, ochranu, podporu a přístup ke spravedlnosti pro konkrétní kategorie obětí, konkrétně oběti pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování dětí a dětské pornografie, jakož i oběti obchodování s lidmi. Tyto konkrétnější standardy pro kriminalizaci uvedeného druhu násilí, které jsou předmětem zmíněných směrnic, se budou uplatňovat i nadále, stejně jako příslušné sankce. Směrnice o boji proti obchodování s lidmi potírá obchodování s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování. V současné době prochází přezkumem s cílem posoudit, zda je třeba ji do budoucna změnit s ohledem na vývoj kriminalizace na úrovni EU a příslušných trestů, které tato směrnice zavedla.
 Směrnice o boji proti pohlavnímu zneužívání dětí se na tuto problematiku bude vztahovat i nadále. Článek 24 Listiny základních práv Evropské unie stanoví, že děti mají právo na ochranu a péči nezbytnou pro své blaho a že při všech činnostech týkajících se dětí, ať už uskutečňovaných veřejnými orgány nebo soukromými institucemi, musí být prvořadým hlediskem zájem dítěte. Je zřejmé, že ochrana poskytovaná konkrétním rámcem, který znásilnění kriminalizuje na základě pojmu souhlasu, by měla být rozšířena i na děti, jsou-li schopny souhlasu platně vyjádřit. To

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57).

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu (Úř. věst. L 338, 21.12.2011, s. 2).

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 606/2013 ze dne 12. června 2013 o vzájemném uznávání ochranných opatření v občanských věcech (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 4).

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí (Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1).

je dáno věkem pohlavní dospělosti, který je upraven na úrovni členských států, a v jednotlivých státech se tudíž různí. Vzhledem k tomu, že směrnice o boji proti pohlavnímu zneužívání dětí již poskytuje zvláštní rámec pro všechny děti, v zájmu soudržnosti zavádí tento návrh nezbytné úpravy formou cílené změny uvedené směrnice. Tato změna zavádí penetraci jako další přitěžující okolnost a pojem absence souhlasu u dětí, které dosáhly věku pohlavní dospělosti. Současně probíhá hodnocení směrnice o boji proti pohlavnímu zneužívání dětí, jehož výsledkem může být v roce 2023 návrh na její přepracování. Naskytne se tak příležitost zajistit celkovou soudržnost zvláštního rámce na ochranu dětí před všemi formami pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování se stávajícím návrhem.

Ustanovení stávajícího návrhu týkající se práv, ochrany a podpory obětí a prevence násilí vůči ženám nebo domácího násilí (kapitoly 3–5) se budou vztahovat i na oběti spadající do působnosti směrnice o boji proti pohlavnímu zneužívání dětí a směrnice o boji proti obchodování s lidmi, budou-li tyto činy rovněž kvalifikovány jako násilí vůči ženám nebo domácí násilí.

– **Směrnice 2004/80/ES („směrnice o odškodňování“)**¹⁹:

Směrnice o odškodňování umožňuje osobám, jež se staly obětí úmyslného násilného trestného činu, požádat o odškodnění ze strany státu. Stávající iniciativa dále umocňuje práva obětí na přístup k odškodnění, neboť zesiluje nárok na odškodnění od pachatele, mimo jiné stanovením minimálních pravidel, jimiž se bude odškodnění řídit.

– **„Směrnice o genderové rovnosti“**²⁰ stanoví, že obtěžování na základě pohlaví a sexuální obtěžování na pracovišti a v přístupu ke zboží a službám je v rozporu se zásadou rovného zacházení s muži a ženami. Směrnice vyžadují, aby členské státy takové jednání zakázaly, zajistily nápravu (včetně odškodnění) a stanovily účinné, přiměřené a odrazující tresty. Stávající směrnice tyto nástroje doplňuje o minimální normy pro podporu obětí takového obtěžování a jejich přístup ke spravedlnosti.

– **Návrh nařízení o jednotném trhu digitálních služeb („akt o digitálních službách“)**²¹: Cílem návrhu aktu o digitálních službách je chránit základní práva na internetu a řešit rizika v online prostoru, včetně rizika pro bezpečnost žen na internetu. Návrh aktu o digitálních službách stanoví horizontální rámec pro regulační dohled nad poskytovateli online služeb a jejich odpovědnost a transparentnost. Stávající návrh zvyšuje účinnost aktu o digitálních službách ve dvou zásadních aspektech:

- Akt o digitálních službách obsahuje povinnosti náležité péče pro některé poskytovatele zprostředkovatelských služeb při řešení nezákonného

¹⁹ Směrnice Rady 2004/80/ES ze dne 29. dubna 2004 o odškodňování obětí trestných činů (Úř. věst. L 261, 6.8.2004, s. 15).

²⁰ Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování (Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37); Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepracované znění) (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/41/EU ze dne 7. července 2010 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice Rady 86/613/EHS (Úř. věst. L 180, 15.7.2010, s. 1).

²¹ Evropská komise, *Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o jednotném trhu digitálních služeb (akt o digitálních službách) a o změně směrnice 2000/31/ES*, (COM(2020) 825 final ze dne 15. prosince 2020).

internetového obsahu. Nestanoví celounijní definici toho, co takový nezákonný obsah představuje. Stávající návrh doplňuje návrh aktu o digitálních službách o minimální pravidla pro trestné činy kybernetického násilí.

- Stávající návrh zajišťuje, aby vnitrostátní justiční orgány měly pravomoc vydávat poskytovatelům zprostředkovatelských služeb příkazy k přijetí opatření proti určitým druhům nezákonného obsahu, který představuje kybernetické násilí ve smyslu tohoto návrhu.

– **Návrh na přistoupení k Istanbulské úmluvě**

V roce 2016 Komise navrhla, aby EU přistoupila k Istanbulské úmluvě²² a poté ji Komise a předsednictví Rady v roce 2017 podepsaly jménem EU. Proces přistoupení zatím nebyl ze strany EU dokončen, neboť Rada dosud nepřijala rozhodnutí o konečném uzavření. Dokončení přistoupení EU k úmluvě zůstává pro Komisi prioritou. Cílem opatření stávajícího návrhu je dosáhnout cílů úmluvy v oblastech spadajících do pravomoci EU, a tím posílit ochranu, již úmluva poskytuje. Jakmile EU k úmluvě přistoupí, bude tato iniciativa představovat provádění úmluvy v daných oblastech.

Komise posoudila všechny právní nástroje EU, které se týkají potírání násilí vůči ženám a domácího násilí a jsou relevantní i pro práva obětí, z hlediska cílů tohoto návrhu. Výsledek tohoto posouzení Komise zohlednila při přípravě tohoto návrhu (viz příloha 8 zprávy o posouzení dopadů). Tento návrh je proto v souladu s příslušnými ustanoveními stávajících právních předpisů EU.

• **Soulad s ostatními politikami EU**

Tento návrh je v souladu s cíli Smlouvy zajistit vysokou úroveň bezpečnosti v prostoru svobody, bezpečnosti a práva EU, jak je stanoveno v hlavě V Smlouvy o EU, a požívání základních práv v EU. Je rovněž v souladu s četnými politikami EU, které zdůraznily potřebu bojovat proti genderově podmíněnému násilí. Tento cíl má významné místo v komplexní Strategii EU pro práva dítěte²³, Strategii EU v oblasti práv obětí na období 2020–2025²⁴, Strategii pro rovnost LGBTIQ osob na období 2020–2025²⁵, Strategii práv osob se zdravotním postižením na období 2021–2030²⁶ a v Akčním plánu pro evropský pilíř sociálních práv²⁷. Akční plán pro rovnost žen a mužů III²⁸ považuje boj proti genderově podmíněnému násilí za jednu z priorit vnější činnosti EU.

²² Evropská komise, *Návrh rozhodnutí Rady o podpisu, jménem Evropské unie, Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí* (COM(2016) 111 final, 4.3.2016); Evropská komise, *Návrh rozhodnutí Rady o uzavření, jménem Evropské unie, Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí* (COM(2016) 109 final, 4.3.2016).

²³ Evropská komise: *Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Strategie EU pro práva dítěte* (COM(2021) 142 final ze dne 24. března 2021).

²⁴ Evropská komise: *Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Strategie EU v oblasti práv obětí (2020–2025)* (COM(2020) 258 final ze dne 24. června 2020).

²⁵ Evropská komise: *Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Unie rovnosti: Strategie pro rovnost LGBTIQ osob na období 2020–2025* (COM(2020) 698 final ze dne 12. listopadu 2020).

²⁶ Evropská komise: *Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Unie rovnosti: Strategie práv osob se zdravotním postižením na období 2021–2030* (COM(2021) 101 final ze dne 3. března 2021).

²⁷ Evropská komise: *Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Akční plán pro evropský pilíř sociálních práv*, COM(2021) 102 final ze dne 4. března 2021, s. 19 a 21. Genderová rovnost je rovněž druhou zásadou evropského pilíře

Komise přijala sdělení „Inkluzivnější a chráněná Evropa: rozšíření seznamu trestných činů EU o nenávistné verbální projevy a trestné činy z nenávisti“²⁹, aby vybídla k přijetí rozhodnutí Rady o rozšíření seznamu trestných činů EU v čl. 83 odst. 1 SFEU tak, aby zahrnoval nenávistné verbální projevy a trestné činy z nenávisti (dále jen „iniciativa EU týkající se trestných činů“). Nenávistné verbální projevy a trestné činy z nenávisti podkopávají samotné základy demokratické a pluralitní společnosti a společné hodnoty zakotvené v článku 2 Smlouvy o EU. Zvláštní závažnost tohoto jednání, vzhledem k jeho dopadům na základní práva a hodnoty, a jeho přeshraniční povaha vyžadují společný postup na úrovni Unie. S cílem řešit zejména strmý nárůst veřejného podněcování k násilí a nenávisti na internetu na základě pohlaví nebo genderu, zejména misogynního podněcování k nenávisti nebo násilí, stanoví tato směrnice minimální pravidla pro definici trestného činu tohoto druhu kybernetického násilí a pro jeho trestní postih. Jakmile bude přijato rozhodnutí Rady, kterým se do čl. 83 odst. 1 SFEU přidávají nenávistné verbální projevy a trestné činy z nenávisti jako nový právní základ, bude Komise moci navrhnout další právní předpisy s cílem harmonizovat definici nenávistných verbálních projevů a trestných činů z nenávisti doplněním chráněných důvodů.

- **Soulad návrhu se zásadou soudržnosti v oblasti klimatu**

Jak bylo uvedeno v posouzení dopadů, neočekávají se žádné dopady na životní prostředí.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Tento návrh je založen na kombinovaných právních základech čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 SFEU.

Ustanovení čl. 83 odst. 1 SFEU poskytuje právní základ pro minimální pravidla k vymezení trestných činů a sankcí v souvislosti se sexuálním vykořisťováním žen a dětí a počítačovou kriminalitou.

Pojem „sexuální vykořisťování“ uvedený v čl. 83 odst. 1 SFEU lze chápat jako každé skutečné zneužití nebo pokus o zneužití zranitelného postavení, rozdílné síly nebo důvěry, mimo jiné včetně peněžního, sociálního nebo politického zisku ze sexuálního aktu s jinou osobou. Vykořisťující prvek se může projevovat jako získání moci nebo dominance nad jinou osobou za účelem pohlavního uspokojení, finančního zisku a/nebo kariérního postupu. U trestných činů znásilnění a mrzačení ženských pohlavních orgánů se existence těchto prvků předpokládá. Mrzačení ženských pohlavních orgánů je vykořisťováním, jehož cílem je zachovat a prosadit dominanci nad ženami a dívkami a vykonávat společenskou kontrolu nad dívčí a ženskou sexualitou. Někdy k němu dochází v souvislosti s dětským sňatkem, nuceným sňatkem nebo domácím násilím. V těchto případech se odráží příznačná nerovnováha sil mezi ženami a muži, která převládá rovněž u znásilnění.

Pojem „trestná činnost v oblasti výpočetní techniky“ v čl. 83 odst. 1 SFEU zahrnuje trestné činy namířené proti používání informačních a komunikačních technologií nebo s ním

sociálních práv, jehož cílem je zajistit a podpořit rovnost zacházení a příležitostí pro ženy a muže ve všech oblastech, včetně potírání genderově podmíněného násilí.

²⁸ Evropská komise: *Společné sdělení Evropskému parlamentu a Radě. Akční plán EU pro rovnost žen a mužů (GAP) III – Ambiciózní agenda pro genderovou rovnost a posílení postavení žen v rámci vnější činnosti EU* (JOIN(2020) 17 final ze dne 25. listopadu 2020).

²⁹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Inkluzivnější a bezpečnější Evropa: rozšíření seznamu trestných činů EU o nenávistné verbální projevy a trestné činy z nenávisti (COM(2021) 777 final ze dne 9. prosince 2021).

neoddělitelně spjaté. Použití těchto technologií jako útočného prostředku může zvýšit závažnost trestného činu z hlediska množství, kvality, intenzity, výběru cíle a trvání do takové míry, jaké nelze dosáhnout jinými prostředky. Minimální pravidla podle tohoto návrhu týkající se trestných činů představujících kybernetické násilí vůči ženám se zabývají takovými trestnými činy, které jsou neoddělitelně spjaty s internetovým prostředím a používáním uvedených technologií.

Ustanovení čl. 82 odst. 2 SFEU poskytuje právní základ ke stanovení minimálních pravidel pro práva obětí trestného činu v rozsahu nezbytném k usnadnění vzájemného uznávání rozsudků a soudních rozhodnutí a policejní a justiční spolupráce v trestních věcech s přeshraničním rozměrem.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Násilí vůči ženám a domácí násilí je v EU rozšířené a pandemie COVID-19 situaci ještě zhoršila. Toto násilí ovlivňuje v EU životy milionů lidí, vede k porušování základních práv a způsobuje značné náklady. Tím vyvstává zvláštní potřeba, aby potírání násilí vůči ženám a domácího násilí probíhalo v celé EU na společném základě.

Kybernetické násilí vůči ženám, a to i v souvislosti s domácím násilím, se stalo novou formou tohoto násilí, která se prostřednictvím internetu zesiluje a překračuje hranice jednotlivých členských států. Vzhledem k přeshraniční povaze kybernetického násilí nebudou k řešení tohoto problému postačovat opatření jednotlivých členských států.

Všechny členské státy se sice ve svých právních předpisech a politikách problematikou násilí vůči ženám a domácího násilí zabývají, avšak děje se tak v různé míře. Mnoho různých přístupů v rámci EU vytváří právní nejistotu ohledně práv obětí této trestné činnosti. Na regionální a místní úrovni se projevuje ještě větší roztržičnost.

EU již podporuje členské státy při řešení tohoto druhu násilí prostřednictvím financování, politických opatření a příslušných horizontálních právních nástrojů. K zefektivnění stávajících opatření a k dalšímu posílení nástrojů Unie k potírání násilí vůči ženám a domácího násilí jsou však nezbytná cílená legislativní opatření na úrovni EU, a to stanovením minimálních pravidel. V případě členských států, které jsou smluvními stranami Istanbulské úmluvy, by opatření EU podporovala provádění úmluvy. Stávající návrh by umožnil další koordinovaná opatření v celé EU a umožnil by prosazování na úrovni Unie. Cílem tohoto návrhu je nalézt rovnováhu mezi zajištěním toho, aby povinnosti, které stanoví, byly účinné, a ponecháním flexibility členským státům, aby při provádění svých pravidel mohly zohlednit svá vnitrostátní specifika a potřeby.

V zájmu zajištění rovného zacházení s oběťmi v celé EU tato iniciativa zajistí vzestupnou konvergenci tím, že stanoví minimální pravidla pro práva obětí násilí vůči ženám a domácího násilí. Smyslem těchto pravidel je podporovat a chránit oběti takového násilí před zahájením trestního řízení, v jeho průběhu nebo po jeho skončení a zavést minimální pravidla týkající se definic a trestů za jednání pro případy, že se objeví mezery v kriminalizaci. Návrh stanoví minimální výši maximálních trestů, které lze uložit za trestné činy uvedené v návrhu. Návrh proto ponechává na členských státech, aby stanovily minimální výši trestů.

- **Proporcionalita**

Cílem tohoto návrhu je komplexně potírat násilí vůči ženám a domácí násilí. To znamená, že jsou přijímána opatření rozličné povahy, jejichž cílem je předcházet tomuto násilí, chránit a podporovat oběti, zajistit přístup ke spravedlnosti, jestliže k násilí dojde a zajistit koordinaci mezi všemi příslušnými aktéry.

Četné studie (např. rozsáhlá studie Evropské sítě právních odborníků v oblasti genderové rovnosti a nediskriminace³⁰ a hloubková studie tematické sekce Evropského parlamentu pro občanská práva a ústavní záležitosti³¹) ukazují, že pouze komplexní přístup pojímající všechny složky tohoto problému v jediném aktu EU, kterým se členským státům stanoví minimální pravidla, může účinně přispět k odstranění násilí vůči ženám a domácího násilí a k zajištění účinnější a cílenější podpory a ochrany reagující na specifické potřeby obětí tohoto typu násilí. Opatření rozptýlená v celé směsici různých právních předpisů EU, z nichž každý se zaměřuje na svůj vlastní cíl, by těchto výsledků nedosáhla.

K dosažení cílů tohoto návrhu zvážila Komise několik možností politiky:

- první možnost spočívá především v opatřeních, kterými se standardy Istanbulske úmluvy provádějí v právních předpisech EU v oblastech spadajících do pravomocí EU a
- druhá možnost politiky, která vychází z opatření nastíněných v první možnosti a zavádí komplexnější a podrobnější opatření k zajištění vyšší úrovně minimálních standardů, usnadňuje jejich vymahatelnost a řeší další nedostatky, včetně kybernetického násilí, přičemž zohledňuje doporučení Expertní skupiny pro potírání násilí vůči ženám a domácího násilí v souvislosti s monitorováním úmluvy, jež tato skupina vykonává. Tato možnost byla dále rozdělena do dvou dílčích možností (2A a 2B), přičemž dílčí varianta 2B spočívala v rozsáhlejších povinnostech ve věci sexuálního obtěžování, přístupu ke spravedlnosti, ochrany obětí a shromažďování údajů.

Tento návrh vychází z možnosti politiky 2A, neboť nabízí nejúčinnější soubor opatření při současném dodržení zásady proporcionality. Tato volba vychází z předchozí hloubkové analýzy dopadu různých možností politiky na základní práva a sociálněekonomickou oblast. Vychází rovněž z pečlivé analýzy účinnosti, účelnosti a soudržnosti jednotlivých možností politiky. Celkově se ukázalo, že možnost 2A si z hlediska podpory těchto oblastí vede nejlépe a přináší vyšší čistý přínos. Očekává se, že díky komplexnímu souboru povinností poskytne rozsáhlou **ochranu základních práv** a zlepší **sociální situaci obětí a společnosti obecně**.

V souladu se zásadou proporcionality a nezbytnosti opatření EU tento návrh stanoví minimální pravidla, jež budou umocňovat opatření přijatá členskými státy v oblasti prevence, ochrany a podpory obětí, přístupu ke spravedlnosti a koordinace. Návrh přinese větší právní jistotu, účinné prosazování a ochranu obětí. Vůbec poprvé tak vzniká cílený a koordinovaný přístup EU k boji proti násilí vůči ženám a domácímu násilí. Tento přístup je založen na souboru minimálních pravidel, která přidávají hodnotu stávajícím vnitrostátním, unijním a mezinárodním pravidlům a zároveň ponechávají členským státům flexibilitu při provádění.

³⁰ Evropská síť právních odborníků v oblasti genderové rovnosti a nediskriminace. *Kriminalizace genderově podmíněného násilí vůči ženám v evropských státech, včetně násilí páchaného za pomoci IKT. Zvláštní zpráva*, 2021, k dispozici na: <https://www.equalitylaw.eu/downloads/5535-criminalisation-of-gender-based-violence-against-women-in-european-states-including-ict-facilitated-violence-1-97-mb> (EELN 2021).

³¹ Boj proti násilí vůči ženám a domácímu násilí v Evropě – Přidaná hodnota Istanbulske úmluvy a zbývající výzvy, 2020, k dispozici na adrese: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/658648/IPOL_STU\(2020\)658648_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/658648/IPOL_STU(2020)658648_EN.pdf)

- **Volba nástroje**

Podle právního základu zvoleného pro tento návrh je vhodným nástrojem směrnice přijatá řádným legislativním postupem. Cílem tohoto návrhu je dosáhnout zjednodušení ve prospěch dotčených odborníků a obětí tím, že se příslušná pravidla EU přehledným způsobem sloučí do jediného nástroje.

Namísto změny stávajících nástrojů byla zvolena zvláštní směrnice o násilí vůči ženám a domácím násilí. Pravidla této směrnice se použijí k doplnění pravidel stanovených ve směrnici o právech obětí, která je obecným právním rámcem EU pro práva obětí. Některá ustanovení této směrnice stanoví zvláštní opatření, jež doplňují obecná pravidla, podobně jako je tomu v případě obětí jiných zvláštních druhů trestných činů, jako jsou oběti obchodování s lidmi, pohlavního zneužívání dětí a terorismu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Při přípravě zprávy o posouzení dopadů Komise vyhodnotila účinky příslušných ustanovení stávajících právních předpisů EU o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Zároveň byly zmapovány politiky a legislativní opatření členských států.

Přípravné práce rovněž vycházely z nedávných monitorovacích zpráv týkajících se směrnice o právech obětí³² a směrnice o evropském ochranném příkazu³³. Komise při této práci postupovala v koordinaci s nadcházejícím obecným hodnocením směrnice o právech obětí, směrnice o boji proti pohlavnímu zneužívání dětí a směrnice o boji proti obchodování s lidmi.

Analýza ukazuje, že příslušné právní předpisy EU poskytují práva obětem násilí vůči ženám a domácího násilí velmi selektivně. K tomu došlo v rámci právních předpisů, které se v první řadě nevztahují na tyto druhy násilí (k tématu provázanosti se stávajícími právními předpisy EU viz výše přehled současné situace). Opatření EU se nevztahují výslovně na oběti násilí vůči ženám a domácího násilí. V případě obětí násilí vůči ženám a domácího násilí nejsou příslušné povinnosti dostatečně specifické, nebo ponechávají členským státům široký prostor k vlastnímu uvážení. Kromě toho jsou příslušné právní předpisy EU v průměru starší deseti let. Během této doby se potřeby obětí nepodařilo dostatečně uspokojit a je třeba je odpovídajícím způsobem řešit.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise vedla rozsáhlé konzultace se zúčastněnými stranami, aby získala podklady pro přípravu této legislativní iniciativy. Komise přitom usilovala o shromáždění aktuálních informací a odborných znalostí, aby mohla vzniknout účinná opatření pro potírání násilí vůči ženám a domácího násilí, jak je uvedeno ve strategii pro konzultace se zúčastněnými stranami, o niž se tato iniciativa opírá. Komise rovněž vzala v úvahu příslušné výsledky předchozích konzultací. V roce 2016 provedla Komise průzkum Eurobarometr o genderově

³² Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (COM(2020) 188 final), k dispozici na: EUR-Lex - 52020DC0188 - CS - EUR-Lex (europa.eu).

³³ Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě o provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu (COM(2020) 187 final), k dispozici na: EUR-Lex - 52020DC0187 - CS - EUR-Lex (europa.eu)

podmíněném násilí, na který odpovídalo více než 27 000 respondentů ze všech členských států EU³⁴. To pomohlo navrhnout a prověřit možnosti politiky.

Mnoho **zúčastněných stran** vyzvalo k posílení legislativních a nelegislativních opatření EU v rámci potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Podrobnosti k jednotlivým konzultacím jsou uvedeny v následujícím oddíle.

Ve dnech 8. února až 10. května 2021 probíhala na [internetových stránkách Komise věnovaných konzultacím](#) **otevřená veřejná konzultace: „ochrana obětí a tresty pro pachatele“**. Otázky určené veřejnosti se týkaly různých aspektů prevence a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Otázky se týkaly zejména příslušných opatření členských států, potřeby další regulace a upřednostňovaných možností politiky. Hlavní zjištění:

- průzkum poukázal na problém, který spočívá v tom, že lidé si nejsou dostatečně vědomi tohoto druhu násilí nebo jej považují za soukromou záležitost. Dále vyšlo najevo, že panuje nedostatek služeb a činností, které by zlepšovaly postavení obětí a povzbuzovaly je, aby se nebály promluvit. Pokud jde o **možná další preventivní opatření**, většina dotazovaných považovala za důležité bojovat proti škodlivým genderovým stereotypům,
- 60 % respondentů se domnívalo, že je nezbytné zlepšit stávající uspořádání pro **informování obětí násilí vůči ženám a domácího násilí** o jejich právech, o **službách**, na které se mohou obrátit, a o opatřeních přijatých na základě jejich **trestního oznámení**. Pokud jde o včasnost těchto informací a jejich dostupnost, respondenti převážně uváděli, že informace nejsou k dispozici s potřebnou rychlostí (43 %), lze je nelézt jen s obtížemi (42 %), jsou nekonzistentní a rozptýleny v různých zdrojích (42 %),
- 73 % dotazovaných odpovědělo, že jak na vnitrostátní, tak unijní úrovni je zapotřebí přijmout **další opatření ke zlepšení přístupu ke spravedlnosti** v případech násilí vůči ženám a domácího násilí,
- u otázky, zda **podpůrné služby** systematicky zohledňují potřeby obětí násilí vůči ženám a domácího násilí, odpověděla zhruba polovina (48 %) respondentů záporně. Odpovědi na otázku, zda oběti dostávají informace o podpůrných službách včas a v jazyce, jemuž rozumí, se lišily, výraznější podíl dotazovaných nicméně uváděl, že neví (41 %),
- pokud jde o konkrétní formy násilí vůči ženám, většina respondentů se domnívala, že hlavní problémy ochrany před obtěžováním na základě pohlaví a sexuálním obtěžováním vyplývají z toho, že veřejnost toto obtěžování nepovažuje za skutečný problém (66 %), že sankce jsou nedostatečné (66 %) a že se účinně nevymáhají předpisy (62 %).

Komise provedla komplexní **cílené konzultace** společně pro účely posouzení dopadů a analýzy nedostatků stávajícího legislativního rámce.

S členskými státy konzultovala Komise písemně a na semináři. Členské státy daly najevo, že se k postupu na úrovni EU staví otevřeně a zamýšlená opatření považují za relevantní. Při

³⁴ Evropská komise, průzkum Eurobarometr 449: Genderově podmíněné násilí, 2016, k dispozici na: (<https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2115>). Evropská komise, průzkum Eurobarometr 428: Genderová rovnost, 2015, k dispozici na: (<https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2048>), respondenti při tomto průzkumu považovali násilí vůči ženám (zejména sexuální násilí) za jednu ze dvou oblastí, jimiž by se EU měla zabývat nejnaléhavěji.

cílených konzultacích s nevládními a mezinárodními organizacemi zazněla široká podpora pro nejambicióznější opatření. Nevládní organizace zejména zdůraznily potřebu posílit preventivní a ochranná opatření stanovením minimálních pravidel na úrovni EU, zlepšit shromažďování údajů a dostupnost specializovaných služeb a poskytovat cílené **programy odborné přípravy pro odborníky napříč odvětvími**. Mezinárodní organizace vyzdvihly potřebu dalších preventivních opatření, jako je **včasný zásah, preventivní programy** a odborná příprava příslušných odborníků.

Pokud jde o **služby ochrany a podpory**, zjistily mezinárodní organizace, že **chybí genderové chápání násilí**, což může vést k druhotné a opakované viktimizaci, zastrasování a odvetě. Za osvědčený postup označily systém jediného kontaktního místa pro vyhledání pomoci. Co se týče přístupu ke spravedlnosti, zdůraznily překážky v přístupu k odškodnění od státu nebo pachatele, zejména příliš krátké lhůty k podání žádosti o **odškodnění** a nedostatečnou možnost nárokovat si morální újmu (u některých druhů trestných činů).

Na tematickém semináři sociální partneři, odbory a zaměstnavatelé podpořili cíl potírání sexuálního obtěžování na pracovišti a uvítali další opatření. K povinnostem, které by jim byly uloženy, se však zaměstnavatelé stavěli rezervovaně. Sociální partneři především zdůraznili důležitost **posuzování rizik** při prevenci a potírání násilí vůči ženám. Odborové svazy a zaměstnavatelé trvali na významu úlohy sociálních partnerů v této oblasti.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

V zájmu usnadnění přípravných prací zadala Komise externí poradenské firmě, aby zpracovala podpůrnou studii. Kromě toho pověřila Evropskou síť právních odborníků v oblasti genderové rovnosti a nediskriminace, aby provedla srovnávací analýzu trestněprávních ustanovení, jež se v jednotlivých státech Evropy vztahují na genderově podmíněné násilí vůči ženám, včetně domácího násilí a kybernetického násilí. Kromě toho Evropský institut pro rovnost žen a mužů (EIGE) aktualizoval svou studii z roku 2014 o nákladech spojených s násilím vůči ženám. Tyto materiály byly obohaceny o další podstatné informace z jiných zdrojů, jak je uvedeno v příloze 1 zprávy o posouzení dopadů.

- **Posouzení dopadů**

V souladu s požadavky na zlepšování právní úpravy byla v září 2020 zřízena meziútvarová řídicí skupina Komise, které předsedal Generální sekretariát a jejímž úkolem bylo podpořit přípravu této iniciativy. Skupina se od září 2020 do října 2021 sešla čtyřikrát a zúčastnila se několika písemných konzultací.

V návrhu posouzení dopadů byla zvažována řada nelegislativních a legislativních opatření ke splnění cílů iniciativy. Byla posouzena účinnost, účelnost a soudržnost každé ze zvolených možností a učiněn závěr, že kombinace opatření v upřednostňované možnosti je s ohledem na obecné a specifické cíle této iniciativy nejprůměrnější a nejkonzistentnější.

Pokud jde o očekávaný dopad upřednostňované možnosti, kvantitativní analýza ukázala pozitivní hospodářské dopady. Snížení prevalence násilí vůči ženám a zejména domácího násilí by mohlo znamenat hospodářský přínos ve výši přibližně 53,1 miliardy EUR a v dlouhodobém horizontu dokonce přibližně 82,7 miliardy EUR. Největší potenciál pro ekonomický přínos spočívá v tom, že by se obětem snížily náklady na fyzickou a citovou újmu (odhadované snížení se pohybuje mezi 32,2 miliardy a 64,5 miliardy EUR). Společenské dopady by se týkaly různých zúčastněných stran, konkrétně obětí, svědků, pachatelů, podniků, vnitrostátních orgánů a společnosti v širším smyslu. Upřednostňovaná možnost by pro oběti znamenala lepší zdraví, bezpečnost a kvalitu života (zejména díky opatřením na ochranu a podporu). Rovněž by se zvýšilo povědomí obětí a svědků o

informací o službách ochrany a podpory a možnostech, jak se k nim dostat. Očekává se, že intervenční programy pro pachatele budou mít pozitivní dopad na jejich postoje a chování. Pokud by zaměstnavatelé znali situaci, s níž se potýkají pracovníci, kteří jsou oběťmi sexuálního obtěžování na pracovišti, lépe by je pochopili a zajistili jim větší podporu, a v konečném důsledku tak přispěli k vytváření bezpečného pracovního prostředí. Pozitivní účinek by se měl projevit i na produktivitě. Pro vnitrostátní orgány by byla přínosem opatření řešící právní nejistotu a shromažďování údajů, což by umožnilo lépe koncipovat vnitrostátní politiky pro prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Větší povědomí o škodlivosti genderových stereotypů a norem mezi veřejností by mělo pozitivní dopad na společnost jako celek.

Návrh zprávy o posouzení dopadů byl 15. září 2021 předložen Výboru Komise pro kontrolu regulace a projednán na jeho zasedání 13. října 2021. V návaznosti na záporné stanovisko výboru byla dne 1. prosince 2021 předložena revidovaná verze zprávy. Výbor sice uznal snahu o vylepšení zprávy o posouzení dopadů v reakci na původní připomínky, nicméně dne 12. ledna 2022 zachoval své záporné stanovisko.

Výbor uvedl, že zpráva o posouzení dopadů 1) dostatečně nepopisuje dopad několika opatření na úrovni EU a členských států v základním scénáři, 2) nejsou dostatečně zřejmé celkové cíle a náležitě odůvodněna není ani potřeba komplexního přístupu, 3) nejsou zcela jasně uvedena konkrétní plánovaná opatření ani kombinace konkrétních opatření v jednotlivých možnostech, 4) do revidované analýzy nákladů a přínosů nebyl plnohodnotně začleněn revidovaný soubor možností a přetrvaly nejasnosti v porovnání možností, a to i pokud jde o použitá kritéria a metodiku bodového hodnocení, a 5) nebyla dostatečně posouzena přiměřenost upřednostňované možnosti ani přístup *lex specialis*, který byl zvolen.

Stávající návrh vychází z dalšího posouzení některých vznesených připomínek. Opatření přijatá k řešení zjištěných nedostatků jsou vysvětlena v pracovním dokumentu útvarů Komise *Následná opatření v návaznosti na druhé stanovisko Výboru pro kontrolu regulace a dodatečné informace* (SWD(2022) 61, dále jen „pracovní dokument útvarů Komise“). Pracovní dokument útvarů Komise zejména vysvětluje, jakým způsobem základní scénář zohledňuje dosavadní výsledky v této oblasti politiky na úrovni členských států. Tím rovněž reaguje na doporučení výboru, aby byla předložena komplexnější analýza, pokud jde o nedostatky v provádění Istanbulské úmluvy členskými státy a nedostatečnou reakci na změnu situace, kterou přinesl mimo jiné vývoj v digitální oblasti.

Pokud jde o připomínky k nedostatečně jasným cílům, objasňuje pracovní dokument útvarů Komise, že cílem návrhu je prevence a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí jako trestných činů. Znění navrhované směrnice dále nastiňuje její hlavní cíle a vysvětluje, že těchto cílů má být dosaženo kriminalizací některých forem násilí vůči ženám (včetně znásilnění, mrzačení ženských pohlavních orgánů a trestných činů spojených s různými formami kybernetického násilí) a zesílením ochrany, přístupu ke spravedlnosti a podpory obětí násilí, jakož i prevence násilí a koordinace.

Pokud jde o volbu možnosti politiky, pracovní dokument útvarů Komise poskytuje důkazy založené na hodnocení příslušných aktů EU a mapování a analýze nedostatků právních předpisů členských států, které dále vysvětlují, proč byl zvolen komplexní přístup – zvláštní směrnice o násilí vůči ženám a domácím násilí –, a nikoli změna stávajících horizontálních nástrojů.

V souladu s pravidly zlepšování právní úpravy zmocňují pracovní metody Evropské komise místopředsedu pro interinstitucionální vztahy a strategický výhled ke schválení pokračování iniciativy, k níž Výbor pro kontrolu regulace vydal druhé záporné stanovisko. Je rovněž důležité zdůraznit, že stanoviska Výboru pro kontrolu regulace jsou hodnocením kvality posouzení dopadů, a nikoli hodnocením souvisejícího legislativního návrhu.

Komise rovněž s ohledem na souhlas místopředsedy pro interinstitucionální vztahy a strategický výhled považovala za vhodné pokračovat v této iniciativě z těchto důvodů:

- 1) *politický význam* této iniciativy pro Komisi, jak je zdůrazněno v politických směrech;
- 2) *naléhavost opatření* s cílem dosáhnout pokroku v prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí i genderově podmíněného kybernetického násilí, k čemuž vyzval rovněž Evropský parlament;
- 3) *dodatečně poskytnutá vysvětlení a důkazy* uspokojivě řešily nedostatky zjištěné Výborem pro kontrolu regulace a byly zohledněny v upraveném právním návrhu.

Stávající návrh tudíž vychází z dalšího posouzení některých připomínek, jež výbor vznesl.

- **Základní práva**

Navrhovaná směrnice posílí ochranu řady základních práv, zejména:

- **práva na život** (článek 2 Listiny základních práv Evropské unie, dále jen „Listina“), **práva na nedotknutelnost** (článek 3 Listiny), **zákazu nelidského či ponižujícího zacházení** (článek 4 Listiny) a **práva na respektování soukromého a rodinného života** (článek 7 Listiny), **práva na ochranu osobních údajů** (článek 8 Listiny), a to například tím, že zavádí opatření na ochranu obětí, jejich soukromého života a osobních údajů a dále opatření k prevenci násilí zavedením trestního postihu, zajištěním ochrany ohrožených osob (na základě posouzení rizik a v návaznosti na podpůrná opatření) a odbornou přípravu příslušných odborníků, aby dokázali rozpoznat tento druh násilí a patřičně reagovat,
- **práva dítěte** (článek 24 Listiny), například uznáním dětských svědků za přímé oběti násilí vůči ženám a domácího násilí a stanovením zvláštních opatření na ochranu a podporu dětí a toho, aby případy byly řešeny v zájmu dítěte,
- **práva oběti na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces** (článek 47 Listiny), například zajištěním účinnějšího vyšetřování a stíhání násilí vůči ženám a domácího násilí (např. stíhání určitých trestných činů z moci úřední a ve veřejném zájmu, zavedením možnosti, aby oběti mohly případy oznamovat online a vydáním pokynů pro donucovací a justiční orgány) a zajištěním práva oběti požadovat od pachatele plné odškodnění a domoci se rozhodnutí v jediném řízení,
- **zákaz diskriminace a rovnost žen a mužů** (články 21 a 23 Listiny), například tím, že se k násilí vůči ženám a domácímu násilí bude přistupovat jako k závažné formě zakázané diskriminace mezi ženami a muži, a zmírněním rizika tohoto druhu násilí u osob ve zranitelném postavení a u skupin, jež jsou vystaveny zvýšenému riziku; rovněž tím, že se budou vyžadovat cílené činnosti v oblasti zvyšování povědomí a poskytování informací s cílem oslovit ohrožené skupiny a usnadnit jim přístup ke službám podpory,
- **práva na sociální pomoc a ochranu zdraví** (články 34 a 35 Listiny), například zavedením služeb odborné podpory, zejména obětí sexuálního násilí (např. okamžitá lékařská pomoc, shromažďování forenzních lékařských důkazů v případech znásilnění, psychologické poradenství a traumatologická péče).

Navrhovaná směrnice řádně zohledňuje **presumpci nevinny a právo** podezřelých osob **na obhajobu (článek 48 Listiny)** a **zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů (článek 49 Listiny)**. Pokud jde o **právo na svobodu projevu (článek 11 Listiny)**, jsou ustanovení o odstraňování nebo blokování nezákonného obsahu omezena na to, co je nezbytně nutné a přiměřené k dosažení cíle směrnice.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Očekává se, že navrhovaná směrnice povede k těmto nákladům pro rozpočet EU:

- vývoj a zavedení nástroje pro shromažďování údajů – jednorázové náklady, které ponese Evropský institut pro rovnost žen a mužů (EIGE),
- technická údržba a provoz nástroje pro shromažďování údajů – opakované náklady na vrub institutu EIGE,
- vývoj a zavádění společného členění údajů a metodiky ve spolupráci s členskými státy – opakované náklady na vrub institutu EIGE,
- vypracování pokynů pro harmonizaci a standardizaci statistik trestné činnosti v oblasti násilí vůči ženám a domácího násilí, podpora členských států při shromažďování údajů – opakované náklady na vrub institutu EIGE.

Náklady pro institut EIGE jsou podrobně vysvětleny v příloženém legislativním finančním výkazu. Institut EIGE by k plnění úkolů v oblasti shromažďování administrativních údajů potřeboval tyto finanční a lidské zdroje:

- jednorázové zřizovací náklady – 200 000 EUR,
- roční náklady na údržbu a provoz – 750 000 EUR,
- zaměstnanci – jeden dočasný zaměstnanec (v přepočtu na plné pracovní úvazky) od roku 2025 a dva smluvní zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky) od roku 2025 (celkem tři).

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Členské státy budou povinny provést směrnici dva roky po jejím vstupu v platnost. Budou muset Komisi sdělit svá vnitrostátní prováděcí opatření. Kromě toho budou muset členské státy sedm let po vstupu směrnice v platnost podat Komisi zprávu o jejím provádění. Po uplynutí tohoto období se zprávy budou podávat v pravidelných intervalech formou dotazníku pro členské státy. Důkladnější požadavky na shromažďování údajů podle tohoto návrhu budou základem pro monitorování a hodnocení dopadu iniciativy ve vztahu k jejím specifickým cílům. Monitorování a hodnocení návrhu bude vycházet především ze stávajících harmonizovaných ukazatelů vypracovaných institutem EIGE. Podporou a příspěvkem pro tuto práci budou plánovaná harmonizační opatření týkající se shromažďování rozčleněných administrativních údajů (včetně údajů od donucovacích orgánů, justičních, sociálních a zdravotních služeb) a povinnost provádět pravidelné průzkumy o násilí vůči ženám a domácím násilí a předávat příslušné údaje Komisi (Eurostatu). Podrobnosti budou popsány v plánu monitorování a prosazování, který Komise připraví.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Kapitola 1 obsahuje obecná ustanovení, včetně předmětu (článek 1), a zvláštní pozornost věnuje obětem násilí vůči ženám a domácího násilí, jež jsou vystaveny zvýšenému riziku

(článek 2). Oblast působnosti stávajícího návrhu zahrnuje trestné činy, jak jsou v něm vymezeny, násilné činy vůči ženám nebo domácí násilí, které jsou podle práva Unie nebo vnitrostátního práva kvalifikovány jako trestné činy (článek 3). Tato kapitola rovněž obsahuje definice klíčových pojmů, s nimiž směrnice pracuje (článek 4).

Kapitola 2 obsahuje ustanovení o minimálních pravidlech pro vymezení trestných činů a trestů na základě čl. 83 odst. 1 SFEU. Tyto trestné činy se týkají určitých forem násilí vůči ženám nebo domácího násilí, které představují sexuální vykořisťování žen nebo počítačovou kriminalitu. Ačkoli tyto trestné činy neúměrně postihují ženy, vztahuje se kriminalizace podle této kapitoly na všechny oběti, včetně mužů a nebinárních osob, s výjimkou případů znásilnění a mrzačení ženských pohlavních orgánů. Ty jsou na úrovni EU kriminalizovány pouze tehdy, jsou-li spáchány na ženách nebo dětech, a to z důvodu právního základu v čl. 83 odst. 1 SFEU, který se týká pouze sexuálního vykořisťování žen a dětí. Tato kapitola zahrnuje minimální harmonizaci trestných činů znásilnění žen (článek 5) a mrzačení ženských pohlavních orgánů (článek 6). S ohledem na rychlé tempo probíhající digitální transformace a nárůst kybernetického násilí stanoví rovněž minimální pravidla pro některé trestné činy v rámci počítačové kriminality: sdílení intimního nebo zmanipulovaného materiálu bez souhlasu (článek 7), trestné činy týkající se kybernetického pronásledování (článek 8), kybernetického obtěžování (článek 9) a kybernetické podněcování k násilí nebo nenávisti (článek 10). Článek 11 obsahuje ustanovení o podněcování, napomáhání, účastenství a pokusu o spáchání takových trestných činů. Článek 12 stanoví minimální výši nejvyššího trestu použitelného na trestné činy uvedené v článcích 5 až 11 a článek 13 upřesňuje přitěžující okolnosti. Pravidla týkající se působnosti a promlčecích lhůt jsou uvedena v článcích 14 a 15.

Kapitola 3 se týká ochrany obětí všech forem násilí vůči ženám nebo domácího násilí a přístupu ke spravedlnosti. Tato kapitola se vztahuje na všechny oběti trestných činů násilí vůči ženám a domácího násilí. Ačkoli se tento návrh zaměřuje především na druhy násilí, které neúměrně postihuje ženy, v případě mužů nebo nebinárních osob nevylučuje, aby využili práv obětí, stanou-li se oběťmi takového násilí, včetně domácího násilí.

Tato kapitola obsahuje pravidla pro oznamování násilí vůči ženám a domácího násilí s cílem zajistit, aby tyto trestné činy vedly k trestnímu stíhání (článek 16). K tomu je třeba tato oznámení účelně zpracovávat a podporovat oznamování dotčených trestných činů, například odstraněním překážek, jež v některých případech vznikají v důsledku pravidel důvěrnosti, zajištěním toho, aby trestné činy mohly snadno oznamovat i děti a aby se ani osoby s nevyjasněným pobytovým statutem nebály násilí oznamovat. Posledně jmenovaný aspekt v žádném případě nezavádí právo na pobytový status osobám oznamujícím násilí podle této směrnice. Článek 17 zajišťuje, aby byly trestné činy účinně vyšetřovány a stíhány, aby byly k dispozici dostatečné odborné znalosti a zdroje a aby stíhání trestných činů představujících znásilnění probíhalo z moci úřední. Tato kapitola zavádí individuální posouzení rizik s cílem určit potřeby obětí v oblasti ochrany a podpory (články 18 a 19). Toto posouzení se považuje za nedílnou součást stávajícího individuálního posouzení podle směrnice o právech obětí a má být přizpůsobeno specifickým potřebám obětí násilí vůči ženám a domácího násilí. Článek 20 stanoví povinnost zajistit, aby se oběti mohly obrátit na vhodné služby podpory, například tak, že tyto služby budou oběti samy aktivně oslovovat. Cílem tohoto článku je zároveň zajistit soulad s pravidly pro ochranu údajů. Tato kapitola dále stanoví, že členské státy k zajištění účinné ochrany obětí zavedou institut vykazání a ochranné příkazy (článek 21). Článek 22 stanoví, že aniž je dotčeno právo na obhajobu, jsou z trestního vyšetřování a soudního řízení vyloučeny případné otázky týkající se sexuálního chování oběti v minulosti. Tato kapitola rovněž obsahuje povinnost udělit donucovacím a justičním orgánům pokyny, aby bylo zajištěno, že se obětem v průběhu celého řízení dostane náležitého zacházení a

případy násilí vůči ženám a domácího násilí budou řešeny odpovídajícím způsobem (článek 23). Tato kapitola rovněž stanoví, aby vnitrostátní orgány, jako jsou orgány pro rovné zacházení, byly pověřeny například pomocí a poskytováním poradenství obětem násilí vůči ženám a domácího násilí, což jsou závažné formy diskriminace žen (článek 24). Tyto orgány jsou rovněž oprávněny jednat jménem obětí v trestním řízení, pokud to považují za vhodné. Článek 25 zajišťuje odstranění internetového obsahu v souvislosti s trestnými činy kybernetického násilí a dotčeným uživatelům dává možnost soudní ochrany. Právo obětí požadovat od pachatele odškodnění je upraveno v článku 26.

Kapitola 4 pojednává o podpoře, kterou musí oběti obdržet před zahájením trestního řízení, v jeho průběhu a po přiměřenou dobu po jeho skončení. Článek 27 stanoví zvláštní služby, opatření a zvláštní zdroje služeb podpory, které poskytují specializované služby obětem násilí vůči ženám a domácího násilí. Tato kapitola dále stanoví konkrétní a okamžitou podporu ze strany krizového centra pro oběti znásilnění a centra pro pomoc obětem sexuálního násilí (článek 28) a odbornou podporu obětem mrzačení ženských pohlavních orgánů (článek 29). Členské státy by rovněž měly zajistit, aby se oběti sexuálního obtěžování na pracovišti mohly obracet na poradenské služby mimo pracoviště, včetně poradenství pro zaměstnavatele ohledně toho, jak tyto trestné činy odpovídajícím způsobem řešit (článek 30). Členské státy musí zřídit linky pomoci obětem a zajistit jejich provoz pod harmonizovaným číslem EU (článek 31). Obětem bez rozdílu musí být k dispozici k danému účelu vhodné přístřeší nebo jiné provizorní ubytování, aby se jim při návratu k nezávislému životu poté, co zažily násilí, dostalo pomoci (článek 32). Kromě toho musí členské státy poskytnout přiměřenou ochranu a podporu dětským obětem s ohledem na zájmy dítěte (článek 33). To zahrnuje zajištění bezpečných míst umožňujících kontakt mezi dítětem a rodiči, kteří jsou pachateli a mají právo na styk s dítětem (článek 34). Článek 35 poskytuje záruky obětem z řad ohrožených skupin, například snadnější přístup obětem se zdravotním postižením.

Kapitola 5 se zaměřuje na účinnou prevenci násilí vůči ženám a domácího násilí. Patří sem povinnost vést osvětové kampaně a výzkumné a vzdělávací programy a rozšiřovat příslušné informace (článek 36). Odborníci, u nichž je nejpravděpodobnější, že přijdou do styku s oběťmi, musí být proškoleni a cíleně informováni. Cílem je zajistit, aby tito odborníci dokázali vhodným způsobem reagovat a identifikovat případy násilí a aby odpovědné organizace mohly účinně koordinovat svou činnost (článek 37). Článek 38 stanoví intervenční programy, jichž se mohou dobrovolně zúčastnit i osoby, které se obávají, že by takové trestné činy mohly spáchat.

Kapitola 6 obsahuje pravidla pro koordinaci politik členských států proti násilí vůči ženám a domácímu násilí, ale také ustanovení o koordinaci na úrovni EU. S cílem zefektivnit vnitrostátní politiky a zajistit účinnou víceúrovňovou reakci na tyto druhy násilí vyžaduje článek 39, aby členské státy určily nebo zřídily úřední subjekt ke koordinaci politiky v této oblasti a dohledu nad ní. K tomu se v souladu s článkem 40 přidává povinnost zajistit účinnou koordinaci a spolupráci všech agentur zapojených do podpory obětí. Klíčovými aktéry při poskytování podpory obětem a při předcházení násilí jsou nevládní organizace. Na základě článku 41 členské státy spolupracují s nevládními organizacemi a konzultují s nimi příslušné politiky. Aby se mohlo náležitě zakročit proti kybernetickému násilí, jak je definováno ve stávajícím návrhu, mají členské státy usnadnit poskytovatelům zprostředkovatelských služeb přijímání samoregulačních opatření (článek 42). Cílem článku 43 je usnadnit spolupráci mezi členskými státy při výměně osvědčených postupů v zájmu co nejúčinnějšího provedení této směrnice. Pro vytváření vhodných opatření ve věci násilí vůči ženám a domácího násilí má zásadní význam shromažďování údajů a výzkum. S cílem zajistit dostupnost srovnatelných údajů na úrovni EU stanoví článek 44 pravidla pro shromažďování údajů ve všech členských

státech. Vzhledem ke svým odborným znalostem a probíhající práci v této oblasti má institut EIGE podporovat členské státy při přípravě společné metodiky a shromažďování údajů.

Kapitola 7 obsahuje závěrečná ustanovení této směrnice. V zájmu zajištění soudržnosti mění článek 45 směrnici o boji proti pohlavnímu zneužívání dětí tím, že zavádí trestný čin penetrace za sexuálním účelem a vyjasňuje, že k okolnostem, za nichž dítě, které dosáhlo věku pohlavní dospělosti, nemůže platně udělit souhlas, patří okolnosti uvedené v článku 5 tohoto návrhu. Článek 46 se týká úrovně ochrany a článek 47 povinnosti členských států podávat zprávy. Článek 48 objasňuje vztah k jiným směrnicím a obsahuje ustanovení o tom, které předpisy nejsou dotčeny. Tento článek objasňuje, že ustanovení se použijí navíc k ustanovením směrnice o právech obětí, směrnice o boji proti obchodování s lidmi, směrnice o boji proti pohlavnímu zneužívání dětí a [návrhu aktu o digitálních službách]. To znamená, že na oběti by se měla vztahovat ochrana podle všech směrnic, které se na ně vztahují. Článek 49 obsahuje doložku o nesnižování úrovně právní ochrany. Článek 50 se týká provedení této směrnice. Článek 51 stanoví, kdy směrnice vstoupí v platnost, a článek 52, komu je určena.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o potírání násilí vůči ženám a domácího násilí**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po předložení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Účelem této směrnice je poskytnout komplexní rámec pro účinné potírání násilí vůči ženám a domácího násilí v celé Unii. Za tímto účelem zpřísňuje a zavádí opatření v těchto oblastech: vymezení příslušných trestných činů a trestů, ochrana obětí a přístup ke spravedlnosti, podpora obětí, prevence, koordinace a spolupráce.
- (2) Rovnost žen a mužů a zákaz diskriminace jsou základními hodnotami Unie a základními právy zakotvenými v článku 2 Smlouvy o Evropské unii a v člancích 21 a 23 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Násilí vůči ženám a domácí násilí tyto zásady ohrožují a oslabují práva žen a dívek na rovnost ve všech oblastech života.
- (3) Násilí vůči ženám a domácí násilí porušují základní práva, jako je právo na lidskou důstojnost, právo na život a nedotknutelnost lidské osobnosti, zákaz nelidského či ponižujícího zacházení anebo trestu, právo na respektování soukromého a rodinného života, ochrana osobních údajů a práva dítěte, jak jsou zakotvena v Listině základních práv Evropské unie.
- (4) Tato směrnice by se měla vztahovat na trestnou činnost, kterou je násilí vůči ženám nebo domácí násilí a která je podle práva Unie nebo vnitrostátního práva kvalifikována jako trestný čin. To zahrnuje trestné činy definované v této směrnici, konkrétně znásilnění, mrzačení ženských pohlavních orgánů, sdílení intimního nebo zmanipulovaného materiálu bez souhlasu, kybernetické pronásledování, kybernetické obtěžování, kybernetické podněcování k násilí nebo nenávisti a trestnou činnost, na niž se vztahují jiné nástroje Unie, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU² a 2011/93/EU³, které vymezují trestné činy týkající se pohlavního

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/36/EU ze dne 5. dubna 2011 o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí (Úř. věst. L 101, 15.4.2011, s. 1).

vykořisťování dětí a obchodování s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování. Do definice násilí vůči ženám spadají rovněž některé trestné činy podle vnitrostátního práva. Patří k nim trestné činy, jako je zavraždění ženy, sexuální obtěžování, sexuální zneužívání, nebezpečné pronásledování, předčasný a nucený sňatek, nucený potrat, nucená sterilizace a různé formy kybernetického násilí, jako je sexuální obtěžování na internetu, kybernetická šikana nebo nevyžádané zasílání materiálu jednoznačně sexuální povahy. Domácí násilí je druhem násilí, které může být podle vnitrostátního práva výslovně kvalifikováno jako trestný čin nebo se může jednat o trestné činy spáchané v rámci rodiny nebo domácnosti nebo mezi bývalými či současnými manželi.

- (5) Opatření této směrnice byla navržena tak, aby řešila specifické potřeby žen a dívek, neboť právě ony jsou neúměrně postiženy formami násilí, na něž se tato směrnice vztahuje, zejména násilím vůči ženám a domácím násilím. Tato směrnice však uznává, že oběti těchto forem násilí mohou být i jiné osoby a opatření v ní stanovená by se na ně měla vztahovat. Pojem „oběť“ by se proto měl vztahovat na všechny osoby bez ohledu na pohlaví nebo gender.
- (6) Děti, které jsou svědky násilí vůči ženám nebo domácího násilí, utrpí vzhledem ke své zranitelnosti přímou citovou újmu, která má dopad na jejich vývoj. Tyto děti by proto měly být považovány za oběti a měla by se na ně vztahovat cílená ochranná opatření.
- (7) Násilí vůči ženám je přetrvávajícím projevem strukturální diskriminace žen, která je důsledkem historicky nerovných mocenských vztahů mezi ženami a muži. Jedná se o formu genderově podmíněného násilí, které páchají muži převážně na ženách a dívkách. Vychází ze společensky ustavených rolí, chování, aktivit a atributů, které daná společnost považuje za náležité pro ženy a muže, obecně označovaných jako „gender“.
- (8) Domácí násilí je závažným společenským problémem, který často zůstává skryt. Může vést k závažnému psychickému a fyzickému traumatu s vážnými následky, protože pachatelem je obvykle osoba, jež je oběti známa a u níž předpokládá, že jí bude moci důvěřovat. Takové násilí může mít různé formy, včetně fyzické, sexuální, psychologické a ekonomické. K domácímu násilí může dojít bez ohledu na to, zda pachatel sdílí nebo sdílel domácnost s obětí.
- (9) S ohledem na specifika týkající se těchto druhů trestné činnosti je nezbytné stanovit komplexní soubor pravidel, který cíleně řeší přetrvávající problém násilí vůči ženám a domácího násilí a zohledňuje specifické potřeby jeho obětí. Stávající ustanovení na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni se pro účinné potírání a prevenci násilí vůči ženám a domácího násilí ukázala jako nedostatečná. Jmenovitě směrnice 2011/36/EU a 2011/93/EU se zaměřují na konkrétní formy takového násilí a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU⁴ stanoví obecný rámec pro oběti trestných činů. Ačkoli obětem násilí vůči ženám a domácího násilí poskytuje určité záruky, není určena k tomu, aby řešila jejich specifické potřeby.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV (Úř. věst. L 335, 17.12.2011, s. 1).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57).

- (10) Tato směrnice podporuje mezinárodní závazky, které členské státy přijaly v oblasti potírání a prevence násilí vůči ženám a domácího násilí, zejména Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW)⁵ a v příslušných případech Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí („Istanbulská úmluva“)⁶ a Úmluvu Mezinárodní organizace práce k zabránění násilí a obtěžování ve světě práce podepsanou dne 21. června 2019 v Ženevě.
- (11) Násilí vůči ženám a domácí násilí se může ještě vyostřit, pokud se prolíná s diskriminací na základě pohlaví a jiných důvodů zakázaných právními předpisy Unie, zejména státní příslušnosti, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických rysů, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politického či jiného smýšlení, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Členské státy by proto měly věnovat náležitou pozornost obětem, které se potýkají s diskriminací z důvodu příslušnosti ke dvěma či více skupinám a u nichž se takto prolíná více forem diskriminace, a stanovit pro tyto případy zvláštní opatření. Zejména lesbické, bisexuální, transgender, intersexuální a queer (LBTIQ) ženy a nebinární osoby, ženy se zdravotním postižením a ženy menšinového rasového nebo etnického původu jsou vystaveny zvýšenému riziku genderově podmíněného násilí.
- (12) Obětem násilí vůči ženám a domácího násilí hrozí ve zvýšené míře riziko zastrašování, odvetných opatření, druhotné a opakované viktimizace. Těmto rizikům a potřebě chránit důstojnost a fyzickou integritu těchto obětí by se proto měla věnovat zvláštní pozornost.
- (13) Znásilnění je jedním z nejzávažnějších trestných činů narušujících sexuální integritu člověka a je trestným činem, který neúměrně postihuje ženy. Vede k mocenské nerovnováze mezi pachatelem a obětí, která pachateli umožňuje oběť sexuálně zneužívat k účelům, jako je osobní uspokojení, prosazování dominance, společenské uznání, kariérní postup nebo případně finanční zisk. Znásilnění musí v mnoha členských státech stále zahrnovat použití síly, výhrůžek nebo nátlaku, aby bylo kvalifikováno jako trestný čin. V jiných členských státech je jedinou podmínkou, že oběť se sexuálním aktem nesouhlasila. Pouze posledně uvedený přístup zajišťuje naprostou ochranu sexuální integrity obětí. Proto je nezbytné zajistit v celé Unii stejnou ochranu tím, že se stanoví základní prvky trestného činu znásilnění ženy.
- (14) Znásilnění by mělo výslovně zahrnovat všechny druhy pohlavní penetrace, a to jakoukoli částí těla nebo předmětem. Absence souhlasu by měla být ústředním a základním prvkem definice znásilnění, neboť při něm často nedochází k fyzickému násilí nebo použití síly. V souladu se sexuální autonomií oběti by mělo být možné kdykoliv během aktu odvolat původně udělený souhlas, který by ani neměl automaticky znamenat souhlas s budoucím aktem. Sexuální penetrace bez souhlasu by měla být kvalifikována jako znásilnění, i když byla spáchána na manželce/manželovi nebo partnerce/partnerovi.
- (15) Pokud jde o trestné činy představující znásilnění, měli by mít pachatelé, kteří byli dříve odsouzeni za trestné činy stejné povahy, povinnost účastnit se intervenčních programů ke snížení rizika recidivy.

⁵ [Úmluva o odstranění všech forem diskriminace žen](#) (CEDAW), UNGA, 1979.

⁶ [Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí](#) – Istanbulská úmluva Rada Evropy (2011).

- (16) Aby bylo možné postihnout nenapravitelné a celoživotní škody, které obětem způsobuje mrzačení ženských pohlavních orgánů, měl by být tento trestný čin konkrétně a odpovídajícím způsobem řešen v trestním právu. Mrzačení ženských pohlavních orgánů je vykořisťováním, jež se týká dívčích nebo ženských pohlavních orgánů a jehož cílem je zachovat a prosadit dominanci nad ženami a dívkami a vykonávat společenskou kontrolu nad dívčí a ženskou sexualitou. Někdy k němu dochází v souvislosti se sňatky dětí či nucenými sňatky nebo domácím násilím. Mrzačení ženských pohlavních orgánů se může vyskytovat také jako tradiční praktika, kterou některé komunity vykonávají na svých členkách. Mělo by se vztahovat na praktiky prováděné z jiných než lékařských důvodů. Pojem „excize“ by se měl vztahovat na částečné nebo úplné odstranění klitorisu a velkých stydkých pysků. Pojem „infibulace“ by se měl vztahovat na uzavření velkých stydkých pysků jejich částečným sešitím za účelem zúžení vaginálního otvoru. Pojem „provedení jakéhokoli jiného mrzačení“ by se měl vztahovat na veškeré jiné fyzické změny ženských pohlavních orgánů.
- (17) Je nezbytné stanovit harmonizované definice trestných činů a trestů u určitých forem kybernetického násilí. Kybernetické násilí cílí a dopadá zejména na političky, novinářky a obrádkyně lidských práv. Výsledkem může být snaha ženy umlčet a zkomplikovat jim účast na životě společnosti za rovných podmínek s muži. Kybernetické násilí rovněž neúměrně postihuje ženy a dívky působící v oblasti vzdělávání, jako jsou školy a univerzity, což má škodlivé důsledky pro jejich další vzdělávání i duševní zdraví a v extrémních případech může vést k sebevraždě.
- (18) Využívání informačních a komunikačních technologií s sebou nese riziko snadného, rychlého a rozsáhlého rozšíření určitých forem kybernetického násilí, což má za následek vznik nebo zhoršení hluboké a dlouhodobé újmy oběti. Potenciál pro takové rozšíření, který je předpokladem k spáchání několika trestných činů kybernetického násilí vymezených v této směrnici, by měl spočívat v tom, že se velkému počtu koncových uživatelů prostřednictvím informačních a komunikačních technologií zpřístupní určitý materiál. Pojem „velký počet“ by měl být chápán tak, že se vztahuje na podstatné množství koncových uživatelů dotčených technologií, a umožňuje tak rozsáhlý přístup k tomuto materiálu a jeho další potenciální šíření. Uvedený pojem by měl být vykládán a používán s ohledem na příslušné okolnosti, včetně technologií použitých ke zpřístupnění tohoto materiálu a prostředků, které tyto technologie nabízejí k rozšíření.
- (19) Neodsouhlasené zpřístupnění intimních obrázků nebo videí a materiálů, které zobrazují sexuální praktiky, velkému počtu koncových uživatelů prostřednictvím informačních a komunikačních technologií může obětem značně uškodit, a to hlavně z důvodu tendence k snadnému, rychlému a rozsáhlému šíření a páčání, jakož i z důvodu intimní povahy uvedeného zpřístupnění. Trestný čin podle této směrnice by měly představovat všechny druhy těchto materiálů, jako jsou obrázky, fotografie a videa, včetně sexualizovaných obrázků, audioklipů a videoklipů. Měl by se vztahovat na situace, kdy ke zpřístupnění materiálu velkému počtu koncových uživatelů prostřednictvím informačních a komunikačních technologií dochází bez souhlasu oběti, bez ohledu na to, zda oběť s vytvořením takového materiálu souhlasila nebo zda jej sama předala konkrétní osobě. Trestným činem by měla rovněž být neodsouhlasená výroba materiálu nebo manipulace s ním – například editováním obrázků –, který vzbuzuje dojem, že se sexuálních praktik účastní jiná osoba, jestliže je tento materiál bez souhlasu této osoby následně zpřístupněn velkému počtu koncových uživatelů prostřednictvím informačních a komunikačních technologií. K takové výrobě nebo

manipulaci by se měla řadit i výroba *deep fake*, jestliže se materiál znatelně podobá existujícím osobám, předmětům, místům nebo jiným subjektům či událostem a znázorňuje sexuální praktiky jiné osoby a jiným osobám by se mohl nepravdivě jevit jako autentický nebo pravdivý. V zájmu účinné ochrany obětí takového jednání by měla být trestná i hrozba účasti na takovém jednání.

- (20) Kybernetické pronásledování je moderní formou násilí, které je často pácháno na rodinných příslušnících nebo osobách žijících ve stejné domácnosti, dopouštějí se ho však také bývalí partneři nebo osoby, které oběť zná. Pachatel typicky zneužívá technologii k zintenzivnění nátlaku a kontroly, jakož i manipulace a sledování, čímž u oběti vyvolává větší strach, úzkost a postupnou izolaci od přátel a rodiny. Proto by měla být stanovena minimální pravidla týkající se kybernetického pronásledování. Trestný čin kybernetického pronásledování by měl představovat nepřetržitý dohled nad obětí bez jejího souhlasu nebo zákonného oprávnění prostřednictvím informačních a komunikačních technologií. Takové jednání by mohlo být umožněno zpracováním osobních údajů oběti, například krádeží totožnosti nebo vyslíděním těchto údajů z různých sociálních médií nebo platforem pro zasílání zpráv, e-mailů a telefonů, krádeží hesel nebo napadením zařízení oběti za účelem přístupu do jejích soukromých prostor, instalací geolokalizačních aplikací, včetně stalkerwaru, nebo krádeží zařízení patřících oběti. Pronásledování by dále mělo zahrnovat sledování oběti bez jejího souhlasu nebo povolení prostřednictvím technologických zařízení připojených prostřednictvím internetu věcí, jako jsou inteligentní domácí spotřebiče.
- (21) Měla by být stanovena minimální pravidla pro trestný čin kybernetického obtěžování, aby se zabránilo vzniku útoku s třetími stranami nebo účasti na takovém útoku namířeném proti jiné osobě tím, že se výhružný nebo urážlivý materiál zpřístupní velkému počtu koncových uživatelů. Tyto rozsáhlé útoky, včetně koordinovaných davových útoků online, mohou přerůst ve skutečný fyzický útok nebo způsobit značnou psychickou újmu a v extrémních případech vést k sebevraždě oběti. Často se zaměřují na významné (ženské) politické osobnosti, novinářky nebo jinak známé osoby, ale mohou se objevit i v jiném prostředí, například v kampusech nebo ve školách. Proti tomuto druhu násilí na internetu je třeba zakročit zejména v případech, kdy k útokům dochází v širokém měřítku, například ve formě hromadného obtěžování ze strany značného počtu lidí.
- (22) Nárůst využívání internetu a sociálních médií vedl v posledních letech k strmému nárůstu veřejného podněcování k násilí a nenávisti, a to i na základě pohlaví nebo genderu. Snadné, rychlé a rozsáhlé sdílení nenávistných verbálních projevů prostřednictvím digitální komunikace ještě umocňuje disinhibiční efekt internetu, neboť vzhledem k předpokládané anonymitě online prostředí a pocitu beztrestnosti pociťují lidé menší zábrany se na těchto verbálních projevech podílet. Ženy jsou často terčem sexistické a misogynní nenávisti na internetu, která se může vystupňovat v trestné činy z nenávisti páchané offline. Takové jednání je třeba zachytit již v rané fázi. Jazyk používaný při tomto typu podněcování neodkazuje vždy přímo na pohlaví nebo gender osoby či osob, na které míří, ale jeho předpoklatou motivaci lze dovodit z celkového obsahu nebo kontextu.
- (23) Trestný čin kybernetického podněcování k násilí nebo nenávisti předpokládá, že podněcování není vyjádřeno v čistě soukromém kontextu, nýbrž veřejně za použití informačních a komunikačních technologií. Jeho kvalifikace by tudíž měla vyžadovat veřejné šíření, které by mělo být chápáno tak, že zahrnuje zpřístupnění určité části materiálu podněcujícího k násilí nebo nenávisti potenciálně neomezenému počtu osob prostřednictvím informačních a komunikačních technologií, tj. zpřístupnění materiálu

uživatelům obecně, aniž by byl od poskytovatele materiálu nutný další krok, bez ohledu na to, zda tyto osoby přístup k daným informacím skutečně využijí. Proto pokud přístup k materiálu vyžaduje registraci nebo přijetí do určité skupiny uživatelů, měly by se tyto informace považovat za veřejně šířené pouze v případě, že k registraci uživatelů usilujících o přístup k materiálu nebo k jejich přijetí do skupiny dochází automaticky, bez lidského rozhodnutí nebo výběru, pokud jde o osoby, jimž se přístup udělí. Při posuzování toho, zda se jedná o materiál podněcující k nenávisti nebo násilí, by příslušné orgány měly zohlednit základní práva na svobodu projevu zakotvená v článku 11 Listiny.

- (24) Oběti by měly mít možnost hlásit trestné činy páchané na ženách nebo domácí násilí snadno, aniž by byly vystaveny druhotné nebo opakované viktimizaci. Za tímto účelem by členské státy měly u takových trestných činů umožnit podat trestní oznámení online nebo prostřednictvím jiných informačních a komunikačních technologií. Oběti kybernetického násilí by měly mít možnost nahrát ke svému oznámení podklady, jako například snímky obrazovky údajného násilného chování.
- (25) V případě domácího násilí a násilí vůči ženám, zejména páchaného blízkými rodinnými příslušníky nebo partnery, může být oběť pod takovým nátlakem ze strany pachatele, že se bojí obrátit na příslušné orgány i přesto, že je v ohrožení života. Členské státy by proto měly zajistit, aby jejich pravidla důvěrnosti nebránila příslušným odborníkům, například zdravotnickým pracovníkům, v podání oznámení příslušným orgánům, mají-li oprávněné důvody se domnívat, že oběti bezprostředně hrozí vážná fyzická újma. Stejně tak domácí násilí nebo násilí vůči ženám, které postihuje děti, mnohdy zaznamenají až třetí osoby, které si u dítěte povšimnou neobvyklého chování nebo fyzické újmy. K účinné ochraně dětí před těmito formami násilí je třeba neprodleně přijmout odpovídající opatření. Ani příslušní odborníci, včetně zdravotnických nebo pedagogických pracovníků, kteří přicházejí do styku s dětskými oběťmi nebo potenciálními dětskými oběťmi, by proto neměli být omezováni požadavky na zachování důvěrnosti, mají-li oprávněné důvody se domnívat, že na dítěti byly spáchány závažné násilné činy podle této směrnice nebo že lze další závažné činy očekávat. Pokud odborníci takové případy násilí oznámí, měly by členské státy zajistit, aby nenesli odpovědnost za porušení důvěrnosti.
- (26) Aby se v případech, kdy je obětí dítě, zamezilo nedostatečnému oznamování, měly by být zavedeny bezpečné postupy, jimiž bude moci oznámení snadno učinit i dítě. Může se jednat například o dotazování ze strany příslušných orgánů jednoduchou a srozumitelnou formou.
- (27) Prodlení při zpracování oznámení týkajících se násilí vůči ženám a domácího násilí může pro oběti znamenat zvláštní rizika, neboť jim stále může hrozit bezprostřední nebezpečí vzhledem k tomu, že pachatelé jsou mnohdy blízcí rodinní příslušníci nebo manželé. Příslušné orgány by proto měly mít k vyšetřování a stíhání těchto trestných činů dostatečné odborné znalosti a účinné vyšetřovací nástroje.
- (28) Oběti domácího násilí a násilí vůči ženám obvykle potřebují okamžitou ochranu nebo zvláštní podporu, například v případě partnerského násilí, u něhož je obvykle vysoká míra recidivy. Při prvním kontaktu příslušných orgánů s obětí, nebo jakmile vznikne podezření, že daná osoba je obětí násilí vůči ženám nebo domácího násilí, by proto mělo být provedeno individuální posouzení s cílem zjistit potřeby oběti v oblasti ochrany. To lze provést ještě předtím, než oběť trestný čin formálně oznámí, nebo proaktivně, oznamuje-li trestný čin třetí strana.

- (29) Při posuzování potřeb oběti v oblasti ochrany a podpory by hlavním zájmem mělo být zajištění bezpečnosti oběti a poskytnutí individualizované podpory, mimo jiné s přihlédnutím ke konkrétní situaci oběti. Mezi okolnosti vyžadující zvláštní pozornost by mělo patřit těhotenství oběti nebo její závislost na pachateli nebo vztah k němu.
- (30) V zájmu zajištění komplexní podpory a ochrany obětí by se do posuzování rizik, jež obětem hrozí, a vhodných podpůrných opatření měly na základě jasných pokynů od členských států zapojit všechny příslušné orgány a subjekty, nikoliv pouze donucovací a justiční orgány. V těchto pokynech by neměly chybět faktory, které je třeba vzít v úvahu při posuzování rizika hrozícího ze strany pachatele nebo podezřelého, včetně toho, že podezřelé osoby obviněné z méně závažných trestných činů jsou pravděpodobně stejně nebezpečné jako osoby obviněné ze závažnějších trestných činů, zejména v případech domácího násilí a nebezpečného pronásledování.
- (31) Vzhledem k jejich zranitelnosti vůči druhotné a opakované viktimizaci, zastrašování a odvetným opatřením a ke skutečnosti, že trpí citovou újmou, která poškozuje jejich vývoj, by se na děti oběti měla vztahovat stejná ochranná opatření jako na oběť samou. Jiné osoby závislé na oběti, jako jsou dospělé osoby se zdravotním postižením nebo starší závislé dospělé osoby, o které oběť pečuje, mohou utrpět podobnou citovou újmu, a proto by se na ně měla vztahovat stejná ochranná opatření.
- (32) Oběti násilí vůči ženám a domácího násilí často potřebují zvláštní podporu. Aby bylo zajištěno, že jim bude nabídnuta účinná podpora, měly by příslušné orgány obětem doporučit, aby se obrátily na vhodné služby podpory. Tak by tomu mělo být zejména v případě, kdy se při individuálním posouzení zjistí, že oběť potřebuje zvláštní podporu. V takovém případě by služby podpory měly oběť oslovit i bez jejího souhlasu. Pokud jde o zpracování souvisejících osobních údajů příslušnými orgány, měly by členské státy zajistit, aby probíhalo podle právních předpisů v souladu s čl. 6 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 6 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁷. Tyto právní předpisy by měly poskytovat vhodné záruky ochrany osobních údajů, které respektují podstatu práva na ochranu údajů a stanoví vhodná a konkrétní opatření na ochranu základních práv a zájmů jednotlivců. Pokud příslušné orgány při svěření oběti službám podpory těmto službám předají její osobní údaje, měly by zajistit, aby se předávané údaje omezily na to, co je nezbytné k informování služby o okolnostech případu, a obětem se tak mohlo dostat odpovídající podpory a ochrany.
- (33) K zajištění účinné ochrany obětí a osob na nich závislých by členské státy měly přijmout nezbytná opatření, aby měly k dispozici rozhodnutí o vykazání a omezující a ochranné příkazy.
- (34) Členské státy by měly zajistit, aby v situacích bezprostředně hrozícího nebezpečí bylo možné vydat rozhodnutí o vykazání, například pokud bezprostředně hrozí újma nebo k ní již došlo a je pravděpodobné, že se bude opakovat.
- (35) Ochranné příkazy mohou obnášet zákaz vstupu pachatele nebo podezřelého do určitých lokalit, zákaz přiblížit se k oběti nebo závislé osobě na menší než předepsanou vzdálenost nebo je kontaktovat, a to i prostřednictvím online rozhraní, a případně zákaz držení palných nebo letálních zbraní.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Text s významem pro EHP), ([Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.](#)).

- (36) V zájmu zajištění účinnosti rozhodnutí o vykázání a omezujících a ochranných příkazů by jejich nedodržení mělo podléhat trestům. Tresty mohou být trestněprávní nebo jiné zákonné povahy a mohou zahrnovat tresty odnětí svobody, pokuty nebo jakékoli jiné zákonné tresty, které jsou účinné, přiměřené a odrazující.
- (37) Předkládání důkazů o sexuálním chování oběti v minulosti s cílem zpochybnit její důvěryhodnost a absenci souhlasu v případech sexuálního násilí, zejména u znásilnění, může posílit přetrvávání škodlivých stereotypů o obětech a vést k opakované nebo druhotné viktimizaci. Proto aniž je dotčeno právo na obhajobu, neměly by být při vyšetřování trestných činů a soudních řízeních povoleny otázky, šetření a důkazy týkající se sexuálního chování oběti v minulosti.
- (38) Vzhledem ke složitosti a závažnosti trestných činů násilí vůči ženám a domácího násilí a k potřebám zvláštní podpory obětí by členské státy měly zajistit, aby určené orgány poskytovaly dodatečnou podporu a věnovaly se prevenci těchto trestných činů. Dobré předpoklady k plnění těchto úkolů mají vzhledem ke svým odborným znalostem v oblasti diskriminace na základě pohlaví vnitrostátní orgány pro rovné zacházení zřízené v souladu se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2004/113/ES⁸, 2006/54/ES⁹ a 2010/41/EU¹⁰. Tyto orgány by kromě toho měly být se souhlasem obětí oprávněny jednat jménem obětí všech forem násilí vůči ženám nebo domácího násilí nebo na jejich podporu v soudních řízeních, včetně žádostí o odškodnění a odstranění nezákonného obsahu online. To by mělo zahrnovat možnost jednat společně jménem několika obětí nebo na jejich podporu. Aby tyto orgány mohly účinně plnit své úkoly, měly by členské státy zajistit, aby jim byly poskytnuty dostatečné lidské a finanční zdroje.
- (39) Některé trestné činy, na něž se vztahuje tato směrnice, s sebou nesou zvýšené riziko opakované, dlouhodobé nebo dokonce neustálé viktimizace. Toto riziko vzniká zejména v souvislosti s trestnými činy, při nichž je velkému počtu koncových uživatelů prostřednictvím informačních a komunikačních technologií zpřístupněn určitý materiál, který je výsledkem určitých trestných činů kybernetického násilí, a to s ohledem na snadnost a rychlost, s jakou lze tento materiál ve velkém měřítku šířit, a na obtíže, s nimiž je jeho odstraňování nezřídká spojeno. Toto riziko obvykle přetrvává i po odsouzení. V zájmu účinné ochrany práv obětí těchto trestných činů by proto členské státy měly mít povinnost přijmout vhodná opatření k odstranění dotčeného materiálu. Vzhledem k tomu, že odstranění u zdroje nemusí být vždy proveditelné, například kvůli právním nebo praktickým komplikacím v souvislosti s provedením nebo výkonem příkazu k odstranění, měly by mít členské státy rovněž možnost stanovit opatření na znemožnění přístupu k takovému materiálu.
- (40) Tato opatření by měla zahrnovat zejména zmocnění vnitrostátních justičních orgánů k vydávání příkazů poskytovatelům zprostředkovatelských služeb, aby odstranili jednu nebo více konkrétních částí dotčeného materiálu anebo k nim znemožnili přístup. Tyto

⁸ Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování ([Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37](#)).

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (přepřacované znění) ([Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23](#)).

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/41/EU ze dne 7. července 2010 o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a o zrušení směrnice Rady 86/613/EHS ([Úř. věst. L 180, 15.7.2010, s. 1](#)).

příkazy by se měly vydávat na základě dostatečně odůvodněné a podložené žádosti oběti. Vzhledem k rychlosti, s jakou se tyto materiály mohou na internetu šířit, a době, která může uplynout do završení trestního řízení proti osobám podezřelým ze spáchání příslušných trestných činů, je pro účinnou ochranu práv obětí nezbytné stanovit možnost vydat za určitých podmínek tyto příkazy prostřednictvím předběžných opatření, a to i před ukončením uvedeného trestního řízení.

- (41) Veškerá tato opatření k odstranění obsahu nebo znemožnění přístupu, zejména včetně uvedených příkazů, mohou mít vliv na práva a zájmy jiných stran než obětí – jako jsou osoby, které daný materiál poskytly, poskytovatelé zprostředkovatelských služeb, jejichž služby mohou být využity, a koncoví uživatelé těchto služeb –, jakož i na obecný zájem. Proto by mělo být zajištěno, aby tyto příkazy a jiná opatření bylo možné přijímat pouze transparentním způsobem a aby byly stanoveny odpovídající záruky k zajištění toho, že uvedené příkazy a opatření zůstanou omezeny na to, co je nezbytné a přiměřené, že bude zajištěna právní jistota, že všechny dotčené strany budou moci uplatnit své právo na účinnou soudní ochranu v souladu s vnitrostátním právem a že bude zajištěna spravedlivá rovnováha mezi veškerými dotčenými právy a zájmy, včetně základních práv všech dotčených stran v souladu s Listinou. Právě pečlivé zvážení všech dotčených práv a zájmů v jednotlivých případech je obzvláště důležité v řízeních o předběžných opatřeních. Uvedené příkazy by měly být zpravidla adresovány konkrétnímu poskytovateli zprostředkovatelských služeb, který má nejlepší předpoklady konat, zejména s cílem omezit případné nepříznivé dopady na svobodu projevu a informací.
- (42) Ustanoveními této směrnice o příkazech a jiných opatřeních týkajících se odstranění příslušného materiálu a znemožnění přístupu k němu by neměla být dotčena příslušná pravidla obsažená v nařízení XX/YYYY *[navrhované nařízení o aktu o digitálních službách]*. Uvedené příkazy by měly být zejména v souladu se zákazem ukládat obecné povinnosti sledování či aktivního zjišťování skutečností a se zvláštními požadavky uvedeného nařízení ve věci příkazů k odstranění nezákonného obsahu online.
- (43) Vzhledem k potenciální důležitosti materiálu, který může být předmětem příkazů nebo jiných opatření přijatých podle této směrnice za účelem odstranění tohoto materiálu nebo znemožnění přístupu k němu pro účely vyšetřování nebo stíhání příslušných trestných činů podle trestního práva, by měla být přijata nezbytná opatření, která příslušným orgánům umožní takový materiál v případě potřeby získat nebo zabezpečit. Tato opatření by mohla spočívat například v požadavku, aby příslušní poskytovatelé zprostředkovatelských služeb předali materiál těmto orgánům nebo jej uchovávali po určitou dobu, která není delší, než je nezbytné. Veškerá taková opatření by měla zajistit bezpečnost materiálu, měla by být přiměřená a v souladu s platnými pravidly pro ochranu osobních údajů.
- (44) Aby se zabránilo druhotné viktimizaci, měly by mít oběti možnost získat odškodnění v průběhu trestního řízení. Odškodnění od pachatele by mělo být v plném rozsahu a nemělo by být omezeno pevně stanovenou horní hranicí. Mělo by pokrývat veškerou újmu a trauma, které oběť prožila, a náklady vzniklé v souvislosti se zmírňováním škod, včetně nákladů na léčbu, dopad na pracovní život oběti, ušlý výdělek, psychologickou újmu a morální újmu způsobenou pošlapáním důstojnosti. Výše odškodnění by měla odrážet skutečnost, že oběti domácího násilí mohou být nuceny opustit svůj dosavadní život, aby mohly najít bezpečí, což může obnášet změnu zaměstnání, školy pro děti, nebo dokonce vytvoření nové identity.

- (45) Pomoc a podpora obětem násilí vůči ženám a domácího násilí by měla být poskytována před zahájením trestního řízení, v jeho průběhu a po přiměřenou dobu po jeho skončení, například pokud je stále zapotřebí lékařské péče kvůli závažným fyzickým nebo psychickým důsledkům násilí nebo pokud je ohrožena bezpečnost oběti, zejména v důsledku prohlášení učiněných obětí během uvedeného řízení.
- (46) Specializované služby podpory by měly poskytovat podporu obětem všech forem násilí vůči ženám a domácího násilí, včetně sexuálního násilí, mrzačení ženských pohlavních orgánů, nucených sňatků, nucených potratů a sterilizace, sexuálního obtěžování a různých forem kybernetického násilí.
- (47) Odborná podpora by se měla přizpůsobovat specifickým potřebám obětí a neměla by být podmíněna podáním trestního oznámení. Tyto služby by mohly být poskytovány navíc k všeobecným službám podpory pro oběti nebo jako jejich nedílná součást, přičemž služby všeobecné podpory se v takovém případě mohou obracet na již existující subjekty, které poskytují odbornou podporu. Odbornou podporu mohou poskytovat vnitrostátní orgány, organizace na podporu obětí nebo jiné nevládní organizace. Měly by jim být přiděleny dostatečné lidské a finanční zdroje, a pokud jsou služby poskytovány nevládními organizacemi, měly by členské státy zajistit, aby jim byly poskytnuty odpovídající finanční prostředky.
- (48) Oběti domácího násilí a násilí vůči ženám obvykle potřebují vícenásobnou ochranu a podporu. V zájmu účinné reakce na tyto potřeby by členské státy měly tyto služby poskytovat na jednom místě nebo je koordinovat pomocí ústředního kontaktního místa. Členské státy by měly zajistit online přístup k těmto službám, aby se na ně mohly obracet i oběti z odlehlých oblastí nebo oběti, které se do těchto středisek nemohou dostavit osobně. K tomu by měly sloužit jednotné a aktualizované internetové stránky s veškerými příslušnými informacemi o dostupných službách podpory a ochrany a přístupu k nim (jednotný online přístup). Internetové stránky by měly být navrženy tak, aby je mohly využívat i osoby se zdravotním postižením.
- (49) Služby odborné podpory, včetně přístřeší a krizových center pro oběti znásilnění, by měly být samozřejmostí během krizí a nouzových stavů, zdravotní krize nevylučuje. Tyto služby by měly stále fungovat právě v takových situacích, kdy se počet případů domácího násilí a násilí vůči ženám razantně zvyšuje.
- (50) Traumatická povaha sexuálního násilí, včetně znásilnění, vyžaduje mimořádně citlivý přístup od vyškolených a odborných pracovníků. Oběti tohoto typu násilí potřebují okamžitou lékařskou péči a podporu v traumatologických stavech v kombinaci s okamžitým forenzním vyšetřením za účelem získání důkazního materiálu pro stíhání. Krizová centra pro oběti znásilnění nebo centra pro pomoc obětem sexuálního násilí by měla být v dostatečném počtu a přiměřeně rozmístěna na území každého členského státu. Obdobně oběti mrzačení ženských pohlavních orgánů, často jde o dívky, obvykle potřebují cílenou podporu. Členské státy by proto měly poskytovat zvláštní podporu, která by byla potřebám těchto obětí přizpůsobena.
- (51) Obtěžování na pracovišti je podle směrnic 2004/113/ES, 2006/54/ES a 2010/41/EU považováno za diskriminaci na základě pohlaví. Vzhledem k tomu, že sexuální obtěžování na pracovišti má závažné negativní důsledky pro oběti i zaměstnavatele, měly by externí poradenské služby obětem i zaměstnavatelům poskytovat poradenství ohledně náležitého řešení těchto případů na pracovišti, právních prostředků, které má zaměstnavatel k dispozici k odvolání pachatele z pracoviště, a možnosti včasného dohodovacího řízení, pokud o něj oběť projeví zájem.

- (52) Členské státy by měly zajistit, aby jejich linky pomoci byly provozovány pod harmonizovaným číslem EU [116016] a toto číslo bylo široce propagováno jako veřejné, bezplatné a nepřetržitě dostupné. Součástí podpory na této lince by mělo být krizové poradenství a informace o tom, že se lze obrátit na služby s bezprostředním osobním kontaktem, jako jsou přístřeší, poradenská střediska nebo policie.
- (53) Zásadní význam pro ochranu obětí před násilnými činy mají přístřeší. Kromě bezpečného místa k pobytu by přístřeší měla nabízet nezbytnou podporu u vzájemně propojených problémů, které souvisejí se zdravím obětí, jejich finanční situací a dobrými životními podmínkami jejich dětí a v konečném důsledku by měly dokázat připravit oběti na samostatný život.
- (54) V zájmu účinného zmírnění negativních důsledků pro dětské oběti by opatření na jejich podporu měla zahrnovat psychologické poradenství přiměřené věku, v případě potřeby pediatrikou péči, a měla by být poskytnuta, jakmile mají příslušné orgány oprávněné důvody se domnívat, že oběťmi mohly být děti, včetně dětských svědků násilí. Při poskytování podpory dětským obětem by měla být prvořadým hlediskem práva dítěte stanovená v článku 24 Listiny.
- (55) K zajištění bezpečnosti dětí při případných návštěvách pachatele nebo podezřelého, který vykonává rodičovskou zodpovědnost s právem na styk s dítětem, by členské státy měly zajistit, aby byla k dispozici neutrální místa se zajištěným dohledem, včetně orgánů sociálně-právní ochrany dětí, aby se tyto návštěvy mohly uskutečňovat v nejlepším zájmu dítěte. V případě potřeby by návštěvy měly probíhat za přítomnosti úředníků z oblasti sociálně-právní ochrany dětí. Je-li nezbytné zajistit dočasné ubytování, měly by být děti přednostně ubytovány společně s osobou vykonávající rodičovskou zodpovědnost, jež není pachatelem nebo podezřelým, například se svou matkou. Vždy by se měl brát zřetel na zájem dítěte.
- (56) Zvláštní ochrany a podpory by se mělo dostat obětem se specifickými potřebami a skupinám ohroženým násilím vůči ženám nebo domácím násilím, jako jsou ženy se zdravotním postižením, ženy, jejichž pobytový status nebo povolení k pobytu se odvíjí od pobytového statusu nebo povolení k pobytu jiné osoby, migrantky bez dokladů, žadatelky o mezinárodní ochranu, ženy prchající před ozbrojeným konfliktem, ženy postižené bezdomovectvím, ženy s menšinovým rasovým nebo etnickým původem, ženy žijící ve venkovských oblastech, ženy živící se prostitucí, zadržované ženy nebo starší ženy.
- (57) Násilí vůči ženám a domácímu násilí jsou neúměrně vystaveny ženy se zdravotním postižením, které v jeho důsledku mnohdy mají obtíže s přístupem k ochranným a podpůrným opatřením. Členské státy by proto měly zajistit, aby tyto ženy mohly plně využívat práv stanovených v této směrnici na rovnoprávném základě s ostatními a náležitě pamatovat na zvláštní zranitelnost těchto obětí a obtíže, které pravděpodobně budou mít při hledání pomoci.
- (58) Členské státy by měly zajistit preventivní opatření k potírání násilí vůči ženám a domácího násilí, například osvětové kampaně. Prevence by rovněž měla být součástí formálního vzdělávání, zejména v podobě většího důrazu na sexuální výchovu a rozvoje sociálně-emočních dovedností, empatie a zdravých vztahů založených na vzájemném respektu.
- (59) Členské státy by měly přijmout opatření, která budou předcházet šíření škodlivých genderových stereotypů, aby se podařilo vymýtit představu o podřízenosti žen nebo stereotypních úlohách žen a mužů. Mohla by k nim patřit opatření, jež budou usilovat

o to, aby kultura, zvyk, náboženské vyznání, tradice nebo čest nebyly důvodem k obhajobě nebo mírnějšímu postihu trestných činů násilí vůči ženám nebo domácího násilí. Vzhledem k tomu, že děti jsou již od útlého věku vystaveny genderovým rolím, které utvářejí jejich vlastní vnímání a ovlivňují jejich akademickou a profesní volbu, jakož i očekávání ohledně jejich ženské či mužské role v životě, je zásadní zabývat se genderovými stereotypy již během předškolního vzdělávání a péče.

- (60) V zájmu identifikace obětí násilí vůči ženám a domácího násilí a získání odpovídající podpory by členské státy měly zajistit, aby odborníci, u nichž je pravděpodobné, že s oběťmi přijdou do styku, získali přístup k odborné přípravě a cíleným informacím. Školení by měla zahrnovat rizika zastrasování, opakované a druhotné viktimizace a související prevenci, jakož i dostupnost opatření na ochranu a podporu obětí. Aby bylo možné předcházet případům sexuálního obtěžování na pracovišti a náležitě je řešit, měly by absolvovat odbornou přípravu i osoby vykonávající funkce dohledu. Tato odborná příprava by měla rovněž zahrnovat hodnocení týkající se sexuálního obtěžování na pracovišti a souvisejících psychosociálních bezpečnostních a zdravotních rizik podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 89/391/EHS¹¹. Vzdělávací činnosti by měly rovněž zahrnovat riziko násilí ze strany třetích osob. Násilím ze strany třetích osob se rozumí násilí, které mohou zaměstnanci utrpět na pracovišti od jiné osoby než spolupracovníka, jedná se například o případy sexuálního obtěžování zdravotních sester pacientem.
- (61) Aby se předešlo nedostatečnému oznamování, měly by členské státy při sestavování obsahu odborné přípravy, zejména pokud jde o škodlivé genderové stereotypy, ale také v oblasti prevence trestné činnosti, spolupracovat s donucovacími orgány, které jsou z povahy své činnosti v úzkém kontaktu s oběťmi a se skupinami ohroženými násilím.
- (62) Měly by být zavedeny intervenční programy s cílem předcházet (opakovaným) trestným činům násilí vůči ženám nebo domácího násilí a minimalizovat jejich výskyt. Programy by měly pachatele trestných činů nebo osoby, u nichž hrozí, že se dopustí protiprávního jednání, vést zejména k tomu, jak se v mezilidských vztazích chovat nenásilným způsobem a jak zvládat sklony k násilnému chování. Programy by měly podněcovat pachatele k tomu, aby převzali odpovědnost za své činy a přehodnotili své postoje a přesvědčení vůči ženám.
- (63) Aby mohly oběti trestných činů kybernetického násilí uvedených v této směrnici účinně uplatnit své právo na odstranění nezákonného materiálu souvisejícího s těmito trestnými činy, měly by členské státy podporovat spolupráci mezi poskytovateli zprostředkovatelských služeb. Pro účely včasného odhalování takového materiálu a účinného zákroku proti němu a v zájmu poskytnutí odpovídající pomoci a podpory obětem těchto trestných činů by členské státy rovněž měly usnadnit zavedení dobrovolných samoregulačních opatření, nebo usnadnit použití stávajících opatření, jako jsou kodexy chování, včetně opatření týkajících se odhalování systematických rizik v souvislosti s tímto kybernetickým násilím a odborné přípravy zaměstnanců, kteří mají u poskytovatelů na starost prevenci tohoto násilí a pomoc obětem.
- (64) Politiky, jejichž cílem je adekvátně potírat násilí vůči ženám a domácí násilí mohou být formulovány pouze na základě komplexních a srovnatelných rozčleněných údajů. Aby bylo možné účinně sledovat vývoj v členských státech a odstranit problémy

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1).

vyplývající z nedostatku srovnatelných údajů, měly by členské státy za použití harmonizované metodiky Komise (Eurostatu) pravidelně provádět statistická zjišťování s cílem shromažďovat údaje a předávat je Komisi (Eurostatu).

- (65) Členské státy by měly zajistit, aby se shromažďované údaje omezily na to, co je nezbytně nutné pro podporu monitorování prevalence a trendů násilí vůči ženám a domácího násilí a pro předkládání nových politických strategií v této oblasti. Do sdílených shromážděných údajů by neměly být zahrnuty žádné osobní údaje.
- (66) Veškeré zpracování osobních údajů prováděné podle této směrnice, včetně výměny nebo předávání osobních údajů příslušnými orgány, by mělo být prováděno v souladu s nařízením (EU) 2016/679, směrnicemi Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680¹² a 2002/58/ES¹³. Veškeré zpracování osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie by mělo být prováděno v souladu s nařízeními Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725¹⁴, 2018/1727¹⁵ a 2016/794¹⁶ nebo s jakýmkoli jinými platnými pravidly Unie pro ochranu údajů.
- (67) Směrnice 2011/93/EU stanoví trestné činy týkající se pohlavního zneužívání dětí. Aby byl zajištěn soulad s touto směrnicí, pokud jde o trestný čin znásilnění, měl by být zajištěn stejný stupeň ochrany dětí, které dosáhly věku pohlavní dospělosti, a měl by být definován konkrétní trestný čin, pokud jde o děti, které věku pohlavní dospělosti nedosáhly. Směrnice 2011/93/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (68) Jelikož cíle této směrnice – totiž toho, aby se v rámci Unie na základě minimálních společných pravidel předcházelo násilí vůči ženám a domácímu násilí a toto násilí se potíralo –, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše ho z důvodu rozsahu a účinků zamýšlených opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (69) [V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ([Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89](#)).

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ([Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37](#)).

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES ([Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39](#)).

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ([Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 138](#)).

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV ([Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53](#)).

protokolu, se Irsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.] NEBO [V souladu s článkem 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko [dopisem ze dne...] své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.]

- (70) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (71) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 a dne [XX XX 2022] vydal své stanovisko,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1 OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se prevence a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Stanoví minimální pravidla týkající se:

- a) vymezení trestných činů a trestů v oblasti sexuálního vykořisťování žen a dětí a počítačové kriminality;
- b) práva obětí všech forem násilí vůči ženám nebo domácího násilí před trestním řízením, v jeho průběhu nebo po jeho skončení;
- c) ochrany obětí a podpory obětí.

Článek 2

Oběti vystavené zvýšenému riziku násilí a specifickým rizikům

- 1. Při provádění opatření podle této směrnice členské státy zohlední zvýšené riziko násilí, jemuž čelí oběti potýkající se s diskriminací na základě pohlaví a z jiných důvodů, tak, aby byly uspokojeny jejich potřeby zvýšené ochrany a podpory, jak je stanoveno v čl. 18 odst. 4, čl. 27 odst. 5 a čl. 37 odst. 7.
- 2. Členské státy zajistí, aby při uplatňování této směrnice byla zvláštní pozornost věnována riziku zavraždění, odplaty, druhotné a opakované viktimizace a potřebě chránit důstojnost a fyzickou integritu obětí.

Článek 3

Oblast působnosti

Tato směrnice se vztahuje na následující trestné činy:

- a) trestné činy uvedené v kapitole 2;
- b) násilné činy vůči ženám nebo domácí násilí, které jsou podle jiných nástrojů práva Unie klasifikovány jako trestné činy;
- c) jakékoli jiné násilné činy vůči ženám nebo domácí násilí, které jsou podle vnitrostátního práva klasifikovány jako trestné činy.

Článek 4

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „násilím vůči ženám“ genderově podmíněné násilí, které je zaměřeno vůči ženě či dívce proto, že se o ženu či dívku jedná, nebo které ženy či dívky postihuje ve vyšší míře, včetně všech takových násilných činů, které vedou nebo mohou vést k fyzické, sexuální, psychické nebo ekonomické újmě nebo utrpení, včetně vyhrožování takovými činy, donucování či svévolného zbavení svobody, ať na veřejnosti nebo v soukromí;
- b) „domácím násilím“ všechny násilné činy, které vedou nebo mohou vést k fyzické, sexuální, psychické nebo ekonomické újmě nebo utrpení, k nimž dojde v rámci rodiny či domácnosti, bez ohledu na biologické nebo zákonné rodinné vazby nebo mezi bývalými či současnými manželi či partnery, bez ohledu na to, zda pachatel sdílí či sdílel s obětí stejné bydliště;
- c) „obětí“ jakákoli osoba bez ohledu na pohlaví nebo gender, není-li stanoveno jinak, jež utrpěla újmu, která byla přímo způsobena násilnými činy, na něž se vztahuje tato směrnice, včetně dětských svědků takového násilí;
- d) „kybernetickým násilím“ jakýkoli násilný čin, na který se vztahuje tato směrnice a který je spáchán, k němuž je napomáháno, nebo který nabývá vážnějšího charakteru zčásti nebo zcela za použití informačních a komunikačních technologií;
- e) „informačními a komunikačními technologiemi“ veškeré technologické nástroje a zdroje používané k digitálnímu ukládání, vytváření, sdílení nebo výměně informací, včetně chytrých telefonů, počítačů, sociálních sítí a dalších mediálních aplikací a služeb;
- f) „poskytovateli zprostředkovatelských služeb“ poskytovatelé služeb ve smyslu čl. 2 písm. f) nařízení *Evropského parlamentu a Rady (EU) RRRR/XXX¹⁷ [nařízení o jednotném trhu digitálních služeb]*;
- g) „sexuálním obtěžováním na pracovišti“ jakákoli forma nežádoucího chování sexuální povahy, vyjádřeného verbálně, neverbálně nebo fyzickou formou, k níž dojde v průběhu zaměstnání, povolání a samostatné výdělečné činnosti, v souvislosti s nimi, nebo v jejich důsledku, jež má za účel nebo za následek narušení důstojnosti oběti a vytvoření zastrašující, nepřátelské, ponižující, pokořující nebo urážlivé atmosféry;
- h) „dítětem“ se rozumí každá osoba mladší 18 let;

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) RRRR/XXX o jednotném trhu digitálních služeb (Úř. věst. L ...).

- i) „věkem pohlavní dospělosti“ věk, pod jehož hranicí je podle vnitrostátního práva zakázána účast na sexuálních praktikách s dítětem;
- j) „závislou osobou“ dítě oběti nebo jakákoli osoba jiná než pachatel nebo podezřelá osoba, žijící ve stejné domácnosti jako oběť, o kterou oběť pečuje a kterou podporuje.

KAPITOLA 2

TRESTNÉ ČINY TÝKAJÍCÍ SE SEXUÁLNÍHO VYKOŘISŤOVÁNÍ ŽEN A DĚTÍ A POČÍTAČOVÉ KRIMINALITY

Článek 5 **Znásilnění**

1. Členské státy zajistí, aby následující úmyslné jednání bylo možno trestat jako trestný čin:
 - a) dopuštění se na ženě jakéhokoli aktu, k němuž nedala souhlas a který spočívá ve vaginální, anální nebo orální penetraci sexuální povahy, a to jakoukoli částí těla nebo předmětem;
 - b) zapříčinění toho, že se žena účastní s jinou osobou jakéhokoli aktu, k němuž nedala souhlas a který spočívá ve vaginální, anální nebo orální penetraci sexuální povahy, a to jakoukoli částí těla nebo předmětem.
2. Členské státy zajistí, aby se aktem, k němuž nebyl dán souhlas, rozuměl akt provedený bez dobrovolného souhlasu ženy, nebo v situaci, kdy žena není schopna vyjádřit svobodnou vůli z důvodu svého tělesného nebo duševního stavu – nachází-li se například ve stavu bezvědomí, intoxikace, spánku, nemoci, ve stavu ublížení na těle nebo zdravotního postižení –, a kdy je této neschopnosti vyjádřit svobodnou vůli zneužito.
3. Souhlas lze kdykoli během daného aktu odvolat. Absence souhlasu nemůže být vyvrácena výhradně tvrzením, že žena mlčela, verbálně či fyzicky nevzdorovala, nebo na základě jejího sexuálního chování v minulosti.

Článek 6 **Mrzačení ženských pohlavních orgánů**

- Členské státy zajistí, aby následující úmyslné jednání bylo možno trestat jako trestný čin:
- a) provedení excize, infibulace či jakéhokoli jiného mrzačení celku nebo kterékoli části velkých stydkých pysků, malých stydkých pysků nebo klitorisu;
 - b) donucení nebo přiměnění ženy či dívky, aby podstoupila některý z aktů uvedených v písmeni a),

Článek 7

Sdílení intimního nebo zmanipulovaného materiálu bez souhlasu

Členské státy zajistí, aby následující úmyslné jednání bylo možno trestat jako trestný čin:

- a) zpřístupnění intimních obrázků nebo videí či jiných intimních materiálů zobrazujících sexuální praktiky jiné osoby bez jejího souhlasu velkému množství koncových uživatelů prostřednictvím informačních a komunikačních technologií;
- b) výroba obrázků, videí nebo jiných materiálů, které vyvolávají dojem, jako by se jiná osoba účastnila sexuálních praktik, nebo manipulace s uvedenými obrázky, videi nebo jinými materiály a jejich následné zpřístupnění velkému množství koncových uživatelů prostřednictvím informačních a komunikačních technologií, bez souhlasu této osoby;
- c) vyhrožování tím, že se přistoupí k jednání uvedenému v písmenech a) a b) s cílem donutit jinou osobu k určitému aktu, k souhlasu s určitým aktem nebo k tomu, aby se určitého aktu zdržela.

Článek 8

Kybernetické pronásledování

Členské státy zajistí, aby následující úmyslné jednání bylo možno trestat jako trestný čin:

- a) trvalé jednání spočívající ve vyhrožování jiné osobě nebo v jejím zastrašování prostřednictvím informačních a komunikačních technologií, které způsobuje, že se daná osoba obává o vlastní bezpečnost nebo že se obává o bezpečnost závislých osob;
- b) provádění – prostřednictvím informačních a komunikačních technologií – nepřetržitého dohledu nad jinou osobou bez jejího souhlasu nebo zákonného oprávnění tak činit, za účelem sledování či monitorování pohybu a činností uvedené osoby;
- c) zpřístupnění materiálu obsahujícího osobní údaje jiné osoby bez jejího souhlasu velkému počtu koncových uživatelů prostřednictvím informačních a komunikačních technologií s cílem podnítit tyto koncové uživatele k tomu, aby uvedené osobě způsobili fyzickou nebo významnou psychickou újmu.

Článek 9

Kybernetické obtěžování

Členské státy zajistí, aby následující úmyslné jednání bylo možno trestat jako trestný čin:

- a) iniciování útoku s třetími stranami namířeného proti jiné osobě tak, že se prostřednictvím informačních a komunikačních technologií zpřístupní výhrůžný nebo urážlivý materiál velkému počtu koncových uživatelů, což osobě, která je předmětem útoku, způsobí značnou psychickou újmu;
- b) účast s třetími stranami na útocích uvedených v písmeni a).

Článek 10

Kybernetické podněcování k násilí nebo k nenávisti

Členské státy zajistí, aby úmyslné jednání, které spočívá v podněcování k násilí nebo k nenávisti namířené proti skupině osob nebo proti příslušníkovi takové skupiny vymezené na základě pohlaví nebo genderu, k němuž dochází tak, že jsou prostřednictvím informačních a komunikačních technologií mezi veřejností šířeny materiály, jež takové podněcování obsahují, bylo možno trestat jako trestný čin.

Článek 11

Podněcování, napomáhání, účastenství a pokus

1. Členské státy zajistí, aby podněcování ke spáchání jakéhokoli z trestných činů uvedených v článcích 5 až 9, napomáhání při něm a účastenství v něm bylo možno trestat jako trestný čin.
2. Členské státy zajistí, aby pokus o spáchání jakéhokoli z trestných činů uvedených v článcích 5 a 6 bylo možno trestat jako trestný čin.

Článek 12

Tresty

1. Členské státy zajistí, aby za trestné činy uvedené v článcích 5 až 11 bylo možno uložit účinné, přiměřené a odrazující tresty.
2. Členské státy zajistí, aby trestný čin uvedený v článku 5 byl trestán odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osmi let a odnětím svobody v délce nejméně deseti let, pokud byl trestný čin spáchán za přitěžujících okolností uvedených v článku 13.
3. Členské státy zajistí, aby se pachatel trestného činu uvedeného v článku 5, který byl dříve odsouzen za trestné činy stejné povahy, povinně účastnil intervenčního programu uvedeného v článku 38.
4. Členské státy zajistí, aby trestný čin uvedený v článku 6 byl trestán odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pěti let a odnětím svobody v délce nejméně sedmi let, pokud byl trestný čin spáchán za přitěžujících okolností uvedených v článku 13.
5. Členské státy zajistí, aby trestné činy uvedené v článcích 8 a 10 byly trestány odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvou let.
6. Členské státy zajistí, aby trestné činy uvedené v článcích 7 a 9 byly trestány odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně jednoho roku.

Článek 13

Přitěžující okolnosti

Pokud následující okolnosti nejsou již součástí zakládajících znaků trestných činů uvedených v článcích 5 až 10, členské státy zajistí, aby tyto okolnosti mohly být považovány za přitěžující v souvislosti s uvedenými trestnými činy:

- a) trestný čin nebo jiný trestný čin násilí vůči ženám nebo domácího násilí byl spáchán opakovaně;
- b) trestný čin byl spáchán proti osobě, která se stala osobou zranitelnou vzhledem ke zvláštním okolnostem, jako je stav závislosti nebo fyzického, duševního, mentálního nebo smyslového postižení, nebo žila v ústavu;
- c) trestný čin byl spáchán vůči dítěti;
- d) trestný čin byl spáchán v přítomnosti dítěte;
- e) trestný čin byl spáchán společným jednáním dvou či více osob;
- f) trestnému činu předcházelo mimořádné násilí nebo mimořádné násilí tento trestný čin doprovázelo;
- g) trestný čin byl spáchán za použití zbraně nebo pod hrozbou jejího použití;
- h) trestný čin byl spáchán za použití síly nebo pod hrozbou jejího použití, nebo za použití donucování;
- i) trestný čin měl za následek smrt nebo sebevraždu oběti nebo závažnou fyzickou nebo psychickou újmu oběti;
- j) pachatel byl již v minulosti odsouzen za trestné činy stejné povahy;
- k) trestný čin byl spáchán na bývalé nebo současné manželce (manželovi) nebo partnerce (partnerovi);
- l) trestný čin byl spáchán členem rodiny oběti nebo osobou, která spolu s obětí bydlela;
- m) trestný čin byl spáchán tak, že se zneužilo uznávaného postavení důvěry, autority nebo vlivu;
- n) trestný čin byl natáčen, fotografován nebo zaznamenán v jiné formě a pachatelem byl zpřístupněn;
- o) trestný čin spočíval v zapříčinění toho, že oběť požila či zkonsumovala drogy, alkohol nebo jiné omamné látky nebo byla pod jejich vlivem.

Článek 14 **Působnost**

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná ke stanovení své působnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 5 až 11, pokud:
 - a) je trestný čin spáchán zcela nebo částečně na jejich území;
 - b) je trestný čin spáchán jejich státním příslušníkem.
2. Členský stát vyrozumí Komisi, pokud se rozhodne rozšířit svou působnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 5 až 11, které byly spáchány mimo jeho území, v jakékoli z těchto situací:
 - a) trestný čin je spáchán na jeho státním příslušníkovi nebo na osobách, které mají na jeho území obvyklé bydliště;
 - b) pachatel trestného činu má na jeho území obvyklé bydliště.
3. Členské státy zajistí, aby jejich působnost ve vztahu k trestným činům uvedeným v článcích 7 až 10 zahrnovala situace, kdy je trestný čin spáchán prostřednictvím informačních a komunikačních technologií přístupných z jejich území bez ohledu na

to, zda je poskytovatel zprostředkovatelských služeb usazen na jejich území, či nikoli.

4. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) každý členský stát zajistí, aby jeho působnost nebyla podmíněna tím, že dané činy bude možno trestat jako trestné činy v zemi, kde byly spáchány.
5. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) členské státy zajistí, aby výkon jejich působnosti nebyl podmíněn tím, že stíhání může být zahájeno pouze na základě oznámení podaného obětí v místě, kde byl trestný čin spáchán, nebo na základě oznámení státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

Článek 15

Promlčecí lhůty

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro stanovení promlčecí lhůty tak, aby vyšetřování, stíhání, soudní řízení a přijímání soudních rozhodnutí, jež se týkají trestných činů uvedených v článcích 5 až 11, bylo možno provádět po dostatečně dlouhou dobu poté, co byly uvedené trestné činy spáchány.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby pro trestné činy uvedené v článku 5 stanovily promlčecí lhůtu v délce nejméně dvaceti let od okamžiku, kdy byl trestný čin spáchán.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby pro trestné činy uvedené v článku 6 stanovily promlčecí lhůtu v délce nejméně desíti let od okamžiku, kdy byl trestný čin spáchán.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby pro trestné činy uvedené v článcích 7 a 9 stanovily promlčecí lhůtu v délce nejméně pěti let poté, co páchání trestného činu skončilo, nebo poté, co si oběť existenci trestného činu uvědomila.
5. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby pro trestné činy uvedené v článcích 8 a 10 stanovily promlčecí lhůtu v délce nejméně sedmi let poté, co páchání trestného činu skončilo, nebo poté, co si oběť existenci trestného činu uvědomila.
6. Je-li obětí dítě, začíná promlčecí lhůta běžet nejdříve poté, co oběť dosáhla věku 18 let.

KAPITOLA 3

CHRANA OBĚTÍ A PŘÍSTUP KE SPRÁVEDLNOSTI

Článek 16

Oznamování násilí vůči ženám nebo domácího násilí

1. Členské státy zajistí – kromě práv obětí při podávání trestního oznámení podle článku 5 směrnice 2012/29/EU –, aby oběti mohly oznamovat trestné činy násilí vůči ženám nebo domácího násilí příslušným orgánům jednoduchým a srozumitelným způsobem. To zahrnuje možnost oznamovat trestné činy online nebo prostřednictvím jiných informačních a komunikačních technologií, včetně možnosti předkládat důkazy, zejména pokud jde o oznamování trestných činů kybernetického násilí.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření za účelem povzbuzení všech osob, které vědí nebo se v dobré víře domnívají, že došlo ke spáchání trestných činů násilí vůči ženám nebo domácího násilí, nebo že lze další násilné činy očekávat, aby tuto skutečnost oznámily příslušným orgánům.
3. Členské státy zajistí, aby pravidla důvěrnosti uložená vnitrostátním právem příslušným odborníkům, jako jsou zdravotničtí pracovníci, těmto odborníkům nebránila v podání oznámení příslušným orgánům tehdy, mají-li oprávněné důvody se domnívat, že existuje bezprostřední riziko, že bude určité osobě způsobena závažná fyzická újma z toho důvodu, že je obětí některého z trestných činů, na něž se vztahuje tato směrnice. Je-li obětí dítě, musí mít příslušní odborníci možnost podat oznámení příslušným orgánům, mají-li oprávněné důvody se domnívat, že byl spáchán závažný násilný čin, na který se vztahuje tato směrnice, nebo že lze očekávat další závažné násilné činy.
4. Pokud trestné činy násilí vůči ženám nebo domácího násilí oznámí děti, členské státy zajistí, aby postupy oznamování byly bezpečné, důvěrné, navržené a přístupné způsobem a jazykem vstřícným k dětem přiměřeně jejich věku a vyspělosti. Pokud se trestný čin týká osoby, která vykonává rodičovskou zodpovědnost, měly by členské státy zajistit, aby oznámení nebylo podmíněno souhlasem této osoby.
5. Členské státy zajistí, aby se na příslušné orgány přicházející do kontaktu s obětí, jež oznámí trestné činy násilí vůči ženám nebo domácího násilí, vztahoval zákaz předávat osobní údaje, které se týkají pobytového statusu dané oběti, příslušným migračním orgánům, a to alespoň do dokončení prvního individuálního posouzení uvedeného v článku 18.

Článek 17

Vyšetřování a stíhání

1. Členské státy zajistí, aby osoby, útvary nebo služby, které vyšetřují a stíhají násilí vůči ženám nebo domácí násilí, měly dostatečné odborné znalosti a efektivní vyšetřovací nástroje k účinnému vyšetřování a stíhání těchto trestných činů, zejména ke shromažďování, analýze a zabezpečování elektronických důkazů v případech kybernetického násilí.
2. Členské státy zajistí, aby případy oznámených trestných činů násilí vůči ženám nebo domácího násilí byly neprodleně zpracovány a předány příslušným orgánům ke stíhání a vyšetřování.
3. Příslušné orgány obvinění z násilí vůči ženám nebo domácího násilí neprodleně a účinně zaznamenají a vyšetří a zajistí, aby bylo ve všech případech podáno trestní oznámení.
4. Příslušné orgány obětem neprodleně doporučí, aby se obrátily na příslušné zdravotnické pracovníky nebo služby podpory uvedené v člácích 27, 28 a 29, přičemž cílem je obětem pomoci při zabezpečování důkazů, zejména v případech sexuálního násilí, pokud si oběť přeje podat trestní oznámení a těchto služeb využít.
5. Vyšetřování nebo stíhání trestných činů uvedených v článku 5 není závislé na oznámení nebo obvinění učiněném obětí nebo jejím zástupcem a trestní řízení pokračuje i v případě, že oznámení nebo obvinění byla vzata zpět.

Článek 18

Individuální posouzení s cílem zjistit potřeby ochrany obětí

1. V rámci individuálního posouzení, které má být provedeno podle článku 22 směrnice 2012/29/EU, členské státy zajistí, aby byly u obětí, na něž se vztahuje tato směrnice, posouzeny dodatečné prvky uvedené v odstavcích 2 až 7 tohoto článku.
2. Toto individuální posouzení se zahájí po navázání prvního kontaktu oběti s příslušnými orgány. Zda bylo posouzení provedeno, ověří příslušné justiční orgány nejpozději při zahájení trestního řízení. Pokud k tomu nedojde, napraví situaci tím, že posouzení co nejdříve provedou.
3. Individuální posouzení se zaměří na riziko ze strany pachatele nebo podezřelé osoby, včetně rizika opakovaného násilí, rizika ublížení na zdraví, použití zbraní, rizika vyplývajícího ze skutečnosti, že pachatel nebo podezřelá osoba s obětí žijí, nebo že konzumují nadměrné množství drog či alkoholu, dále rizika zneužívání dětí, duševních problémů nebo nebezpečného pronásledování.
4. V posouzení bude zohledněna individuální situace oběti – včetně toho, zda se potýká s diskriminací na základě pohlaví a z jiných důvodů, a tudíž čelí zvýšenému riziku násilí –, jakož i její vlastní vyličení a posouzení situace. Posouzení se provádí v zájmu oběti, přičemž se věnuje zvláštní pozornost potřebě zabránit druhotné nebo opakované viktimizaci.
5. Členské státy zajistí, aby byla na základě individuálního posouzení přijata přiměřená ochranná opatření, jako jsou:
 - a) opatření uvedená v článku 23 a 24 směrnice 2012/29/EU;
 - b) vydání rozhodnutí o vykázání a omezujících nebo ochranných příkazů podle článku 21 této směrnice;
 - c) další opatření k usměrnění chování pachatele nebo podezřelé osoby, zejména podle článku 38 této směrnice.
6. Individuální posouzení se provádí ve spolupráci se všemi příslušnými orgány, které jsou relevantní v závislosti na fázi řízení, a relevantními službami podpory, mezi něž patří střediska na ochranu obětí, přístřeší pro ženy, sociální služby a zdravotnickí pracovníci.
7. Příslušné orgány individuální posouzení pravidelně aktualizují, aby zajistily, že se ochranná opatření vztahují k současné situaci oběti. To zahrnuje posouzení toho, zda je třeba ochranná opatření, zejména podle článku 21, upravit nebo přijmout.
8. U osob závislých na oběti se předpokládá, že potřebují zvláštní ochranu, aniž by byly předmětem posouzení uvedeného v odstavcích 1 až 6.

Článek 19

Individuální posouzení potřeb podpory obětí

1. Členské státy zajistí, aby s přihlédnutím k individuálnímu posouzení uvedenému v článku 18 příslušné orgány posoudily individuální potřeby oběti a na ní závislých osob, pokud jde o podporu stanovenou v kapitole 4.
2. Na individuální posouzení potřeb podpory podle odstavce 1 tohoto článku se použije čl. 18 odst. 4 a 7.

Článek 20

Doporučení obrátit se na služby podpory

1. Pokud jsou na základě posouzení uvedených v člancích 18 a 19 zjištěny potřeby zvláštní podpory nebo ochrany nebo pokud oběť požádá o podporu, členské státy zajistí, aby služby podpory s oběťmi navázaly kontakt a uvedenou podporu jim nabídly.
2. Příslušné orgány reagují na žádosti o ochranu a podporu včas a koordinovaně.
3. V případě potřeby musí být schopny dětským obětem a mimo jiné svědkům doporučit, aby se obrátili na služby podpory, aniž by byl nutný předchozí souhlas osoby, která vykonává rodičovskou zodpovědnost.
4. Členské státy zajistí předání příslušných osobních údajů týkajících se oběti a její situace příslušným službám podpory, je-li to nezbytné k tomu, aby se oběti dostalo náležité podpory a ochrany. Toto předání je důvěrné.
5. Služby podpory uchovávají osobní údaje po dobu nezbytnou pro poskytování služeb podpory a v každém případě je neuchovávají déle než dvanáct měsíců po jejich posledním kontaktu s obětí.

Článek 21

Vykázání a omezující a ochranné příkazy

1. Členské státy zajistí, aby v situacích bezprostředního nebezpečí, pokud jde o zdraví nebo bezpečnost oběti nebo osob na ní závislých, příslušné orgány vydaly příkazy – určené pachateli násilí nebo osobě podezřelé z páchání násilí, na které se vztahuje tato směrnice –, jimiž se nařizuje, aby na dostatečně dlouhou dobu opustili obydlí oběti nebo osob na ní závislých, a jimiž se pachatelé nebo podezřelé osobě zakazuje vstup do obydlí nebo na pracoviště oběti, nebo se jim zakazuje jakýmkoli způsobem navazovat kontakt s obětí nebo s osobami, které jsou na oběti závislé. Uvedené příkazy mají okamžitý účinek a nezávisí na oznámení trestného činu danou obětí.
2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly vydávat omezující nebo ochranné příkazy k zajištění dlouhodobé ochrany obětí nebo osob na nich závislých před jakýmkoli násilným jednáním, na něž se vztahuje tato směrnice, včetně zákazu nebo omezení určitého nebezpečného chování pachatele nebo podezřelé osoby.
3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány informovaly oběti o možnosti požádat o rozhodnutí o vykázání a omezující nebo ochranné příkazy, jakož i o možnosti požádat o přeshraniční uznání ochranných příkazů podle směrnice 2011/99/EU nebo nařízení (EU) č. 606/2013.
4. Jakékoli porušení vykázání nebo omezujících a ochranných příkazů podléhá účinným, přiměřeným a odrazujícím trestním nebo jiným právním sankcím.
5. Tento článek neukládá členským státům povinnost změnit své vnitrostátní systémy, pokud jde o kvalifikaci vykázání a ochranných příkazů spadajících do trestního, občanského nebo správního práva.

Článek 22

Ochrana soukromí oběti

Aniž je dotčeno právo na obhajobu, členské státy zajistí, aby při vyšetřování trestných činů a soudních řízeních nebyly povoleny otázky, šetření ani důkazy týkající se sexuálního chování oběti v minulosti nebo jiných souvisejících aspektů jejího soukromí.

Článek 23

Pokyny pro donucovací a justiční orgány

Členské státy vydají pokyny pro příslušné orgány činné v trestním řízení, včetně pokynů týkajících se státních zastupitelství a soudů, které se vztahují na případy násilí vůči ženám nebo domácího násilí. Tyto pokyny zahrnují instrukce:

- a) jak zajistit řádné zjišťování všech forem takového násilí;
- b) jak provádět individuální posouzení podle článků 18 a 19;
- c) jak zacházet s oběťmi ohleduplně vzhledem k prožitému traumatu, ke genderu a dětskému věku;
- d) jak zajistit, aby řízení probíhala způsobem, který zabrání druhotné nebo opakované viktimizaci;
- e) jak plnit potřeby zvýšené ochrany a podpory obětí, které se potýkají s diskriminací na základě pohlaví a z jiných důvodů;
- f) jak zamezit genderovým stereotypům;
- g) jak obětem doporučit, aby se obrátily na služby podpory, s cílem zajistit patřičné zacházení s oběťmi a řešení případů násilí vůči ženám nebo domácího násilí.

Článek 24

Úloha vnitrostátních orgánů a orgánů pro rovné zacházení

1. Členské státy určí orgán nebo orgány a přijmou nezbytná opatření, aby tyto orgány prováděly následující úkoly:
 - a) poskytování nezávislé pomoci a poradenství obětem násilí vůči ženám a domácího násilí;
 - b) zveřejňování nezávislých zpráv a vydávání doporučení k veškerým otázkám souvisejícím s těmito formami násilí;
 - c) výměna dostupných informací s příslušnými evropskými subjekty, například s budoucím Evropským institutem pro rovnost žen a mužů.

Uvedené orgány mohou být součástí orgánů pro rovné zacházení zřízených podle směrnic 2004/113/ES, 2006/54/ES a 2010/41/EU.

2. Členské státy zajistí, aby orgány uvedené v odstavci 1 mohly v soudních řízeních se souhlasem obětí jednat jménem jedné nebo více obětí násilí vůči ženám nebo domácího násilí nebo na jejich podporu, pokud jde mimo jiné o žádosti o odškodnění podle článku 26 a odstranění online obsahu uvedeného v článku 25.

Opatření k odstranění určitých online materiálů

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl neprodleně odstraněn materiál uvedený v čl. 7 písm. a) a b), čl. 8 písm. c) a článcích 9 a 10. Tato opatření zahrnují možnost, aby jejich příslušné justiční orgány na žádost oběti vydaly závazné soudní příkazy, na jejichž základě jsou příslušní poskytovatelé zprostředkovatelských služeb povinni tyto materiály odstranit, nebo k nim znemožnit přístup.
2. Členské státy zajistí, aby příkazy uvedené v odstavci 1 mohly být vydány v rámci řízení o předběžných opatřeních, a to i před ukončením jakéhokoli trestního řízení týkajícího se trestných činů uvedených v čl. 7 písm. a) a b), čl. 8 písm. c), článku 9 nebo 10, pokud se justiční orgán, u něhož je řízení vedeno, domnívá, že:
 - a) mu byly předloženy dostatečné důkazy odůvodňující závěr, že ve vztahu k žadateli pravděpodobně došlo k jednání uvedenému v čl. 7 písm. a) a b), čl. 8 písm. c), článku 9 nebo článku 10 a že materiál, který je předmětem žádosti, představuje materiál zmíněný v uvedených článcích;
 - b) odstranění uvedeného materiálu je nezbytné, aby se ve vztahu k oběti předešlo významné újmě, nebo se tato újma omezila;
 - c) práva a zájmy jiných zúčastněných stran v souvislosti s případným odstraněním nejsou takové povahy, aby převážily nad právy a zájmy oběti v souvislosti s tímto odstraněním.
3. Členské státy zajistí, aby příkazy uvedené v odstavcích 1 a 2 byly platné po přiměřenou dobu nepřesahující jeden rok, s výhradou prodloužení o další přiměřenou dobu, a to na žádost oběti, pokud se justiční orgán, u něhož je řízení vedeno, domnívá, že jsou i nadále plněny podmínky odstavce 2. Členské státy však zajistí, aby se v případě, kdy jsou trestní řízení týkající se trestných činů uvedených v čl. 7 písm. a) a b), čl. 8 písm. c), článku 9 nebo 10 ukončena, aniž by se dospělo ke zjištění, že byl takový trestný čin spáchán, příkazy staly neplatnými a dotčený poskytovatel zprostředkovatelských služeb o tom byl informován.
4. Členské státy zajistí, aby příkazy a jiná opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 byly přijímány transparentním postupem a podléhaly přiměřeným zárukám, zejména s cílem zajistit omezení uvedených příkazů a jiných opatření na to, co je nezbytné a přiměřené, a náležitě zohlednit práva a zájmy všech zúčastněných stran.
5. Členské státy zajistí, aby koncoví uživatelé relevantních služeb byli v příslušném případě informováni dotčenými poskytovateli zprostředkovatelských služeb jednak o důvodech odstranění materiálu nebo znemožnění přístupu k němu na základě příkazů nebo jiných opatření uvedených v odstavcích 1 a 2, jednak o tom, že tito koncoví uživatelé mají přístup k soudní ochraně.
6. Členské státy zajistí, aby odstranění materiálu nebo znemožnění přístupu k tomuto materiálu na základě příkazů nebo jiných opatření podle odstavců 1 a 2 nebránilo příslušným orgánům v získání či zabezpečení důkazů nezbytných pro vyšetřování a stíhání trestných činů, které jsou uvedeny v čl. 7 písm. a) a b), čl. 8 písm. c), článku 9 nebo článku 10.

Článek 26

Odškodnění ze strany pachatelů

1. Členské státy zajistí, aby oběti měly právo požadovat od pachatelů plné odškodnění za škody vyplývající ze všech forem násilí vůči ženám nebo domácího násilí.
2. Členské státy zajistí, aby oběti mohly dosáhnout toho, že se o odškodnění rozhodne v rámci trestního řízení.
3. Odškodněním se má oběť dostat do situace, ve které by se nacházela, kdyby k trestnému činu nedošlo, přičemž se zohlední závažnost následků pro tuto oběť. Odškodnění není omezeno horní hranicí.
4. Odškodnění zahrnuje náklady na služby zdravotní péče, služby podpory, rehabilitaci, ušlý příjem a další přiměřené náklady, které vznikly v důsledku trestného činu nebo na zvládnutí jeho následků. Výše přiznaného odškodnění rovněž kompenzuje fyzickou, psychickou a morální újmu.
5. Promlčecí lhůta pro uplatnění nároku na odškodnění nesmí být kratší než pět let od okamžiku spáchání trestného činu.

V případě sexuálního násilí činí promlčecí lhůta nejméně deset let.

Promlčecí lhůta pro podání nároku na odškodnění za trestné činy uvedené v článku 7 začíná běžet poté, co si oběť existenci trestného činu uvědomila.

Promlčecí lhůta nezačne běžet, dokud pachatel a oběť sdílejí stejnou domácnost. Je-li navíc obětí dítě, začíná promlčecí lhůta běžet až poté, co oběť dosáhla věku 18 let.

Promlčecí lhůta se přerušuje nebo pozastavuje po dobu probíhajícího soudního řízení týkajícího se trestného činu.

KAPITOLA 4

PODPORA POSKYTOVANÁ OBĚTEM

Článek 27

Odborná podpora poskytovaná obětem

1. Členské státy zajistí, aby obětem násilných činů, na něž se vztahuje tato směrnice, byly k dispozici služby odborné podpory uvedené v čl. 9 odst. 3 směrnice 2012/29/EU. V rámci služeb odborné podpory se poskytuje (poskytují):
 - a) poradenství a informace o veškerých příslušných právních nebo praktických záležitostech vyplývajících z trestného činu, pokud jde mimo jiné o přístup k bydlení, vzdělávání, odborné přípravě a pomoci v souvislosti se setrváním v zaměstnání nebo s hledáním zaměstnání;
 - b) doporučení využít lékařských forenzních vyšetření;
 - c) podpora poskytovaná obětem kybernetického násilí, včetně poradenství ohledně soudní ochrany a opravných prostředků k odstranění online obsahu souvisejícího s trestným činem.

2. Odborná podpora uvedená v odstavci 1 se nabízí osobně, je snadno přístupná mimo jiné online nebo jinými vhodnými prostředky, jako jsou informační a komunikační technologie, a je přizpůsobena potřebám obětí násilí vůči ženám a domácího násilí.
3. Členské státy zajistí dostatečné lidské a finanční zdroje pro poskytování služeb uvedených v odstavci 1, zejména služeb zmíněných v písmeni c) uvedeného odstavce, včetně případů, kdy jsou tyto služby poskytovány nevládními organizacemi.
4. Členské státy poskytnou služby ochrany a odborné podpory nezbytné pro komplexní řešení vícenásobných potřeb obětí ve stejných prostorách nebo zajistí koordinaci těchto služeb prostřednictvím ústředního kontaktního místa nebo prostřednictvím jednotného online přístupu k těmto službám. Tato kombinovaná nabídka služeb zahrnuje alespoň bezprostřední lékařskou péči a sociální služby, psychosociální podporu, právní a policejní služby.
5. Členské státy vydávají pro zdravotnické pracovníky a pracovníky sociálních služeb pokyny a protokoly k identifikaci obětí všech forem násilí vůči ženám a domácího násilí a k poskytování vhodné podpory těmto obětem, včetně odkazování těchto obětí na příslušné služby podpory. Tyto pokyny a protokoly rovněž stanoví, jak řešit specifické potřeby obětí, které jsou vystaveny zvýšenému riziku takového násilí v důsledku diskriminace na základě pohlaví a z jiných důvodů.
6. Členské státy zajistí, aby služby odborné podpory pro oběti násilí vůči ženám a domácího násilí byly plně funkční i v krizových obdobích, například během zdravotních krizí nebo jiných nouzových stavů.
7. Členské státy zajistí, aby služby odborné podpory byly obětem k dispozici před trestním řízením, v jeho průběhu a přiměřenou dobu po jeho skončení.

Článek 28

Odborná podpora poskytovaná obětem sexuálního násilí

1. Členské státy zajistí vhodně vybavená a snadno přístupná krizová centra pro oběti znásilnění a centra pro pomoc obětem sexuálního násilí, aby se obětem sexuálního násilí poskytla účinná podpora, včetně pomoci při uchovávání a vedení důkazní dokumentace. Tato centra zajistí lékařská a forenzní vyšetření, podporu v traumatických stavech a psychologické poradenství po spáchání trestného činu a následně po nezbytně nutnou dobu. Je-li obětí dítě, poskytují se tyto služby způsobem vstřícným k dětem.
2. Služby uvedené v odstavci 1 jsou poskytovány zdarma a jsou přístupné každý den v týdnu. Mohou být součástí služeb uvedených v článku 27.
3. Členské státy zajistí dostatečné zeměpisné rozmístění a kapacitu těchto služeb na svém území.
4. Na poskytování podpory obětem sexuálního násilí se použije čl. 27 odst. 3 a 6.

Článek 29

Odborná podpora poskytovaná obětem mrzačení ženských pohlavních orgánů

1. Členské státy zajistí, aby obětem mrzačení ženských pohlavních orgánů byla poskytována účinná podpora přiměřená jejich věku, mimo jiné poskytováním gynekologické, sexuologické, psychologické a traumatologické péče a poradenství podle specifických potřeb těchto obětí, a to po spáchání trestného činu a následně po nezbytně nutnou dobu. Patří sem rovněž poskytování informací o veřejných zdravotnických zařízeních, která provádějí rekonstrukční chirurgii klitorisu. Tuto podporu mohou poskytovat krizová centra či centra pro pomoc uvedená v článku 28 nebo jakékoli specializované zdravotnické středisko.
2. Na poskytování podpory obětem mrzačení ženských pohlavních orgánů se použije čl. 27 odst. 3 a 6 a čl. 28 odst. 2.

Článek 30

Odborná podpora poskytovaná obětem sexuálního obtěžování na pracovišti

Členské státy zajistí, aby v případech sexuálního obtěžování na pracovišti byly obětem a zaměstnavatelům k dispozici externí poradenské služby. Tyto služby zahrnují poradenství o náležitém řešení takových případů na pracovišti, o opravných prostředcích, které má zaměstnavatel k dispozici k odvolání pachatele z pracoviště, a o možnosti včasného smířčího urovnání, pokud si to oběť přeje.

Článek 31

Linky pomoci obětem

1. Členské státy zřídí celostátní bezplatné telefonní linky pomoci s nepřetržitým provozem (24 hodin denně / 7 dní v týdnu) s cílem poskytovat poradenství obětem násilí vůči ženám a domácího násilí. Poradenství se poskytuje důvěrně nebo s náležitým ohledem na anonymitu volajících. Členské státy zajistí poskytování těchto služeb rovněž prostřednictvím jiných informačních a komunikačních technologií, včetně online aplikací.
2. Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění přístupnosti služeb, jež jsou uvedeny v odstavci 1, pro koncové uživatele se zdravotním postižením, včetně poskytování podpory snadno srozumitelným jazykem. Tyto služby jsou přístupné v souladu s požadavky na přístupnost služeb elektronických komunikací stanovenými v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882¹⁸.
3. Na poskytování služeb linky pomoci a podpory prostřednictvím informačních a komunikačních technologií podle tohoto článku se použijí ustanovení čl. 27 odst. 3 a 6.
4. [Členské státy zajistí, aby služba podle odstavce 1 pro oběti násilí vůči ženám byla na území EU provozována pod harmonizovaným číslem „116 016“ a aby o existenci a používání tohoto čísla byli odpovídajícím způsobem informováni koncoví uživatelé.]

¹⁸

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb ([Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70](#)).

Článek 32

Přístřeší a jiné provizorní ubytování

1. Zvláštní potřeby žen, které se staly oběťmi domácího násilí a sexuálního násilí, se řeší pomocí přístřeší a jiného vhodného provizorního ubytování podle čl. 9 odst. 3 písm. a) směrnice 2012/29/EU. Ta jim napomáhají při zotavování zajištěním adekvátních a přiměřených životních podmínek s ohledem na návrat k nezávislému životu.
2. Přístřeší a jiné vhodné provizorní ubytování je vybaveno tak, aby vyhovovalo specifickým potřebám dětí, včetně dětských obětí.
3. Přístřeší a jiné vhodné provizorní ubytování mají oběti k dispozici bez ohledu na svou státní příslušnost, státní občanství, místo pobytu nebo pobytový status.
4. Na přístřeší a jiné vhodné provizorní ubytování se použijí ustanovení čl. 27 odst. 3 a 6.

Článek 33

Podpora poskytovaná dětským obětem

1. Členské státy zajistí, aby byla dětem poskytnuta konkrétní přiměřená podpora, jakmile mají příslušné orgány oprávněné důvody se domnívat, že se děti mohly octnout v situaci, kdy byly – mimo jiné jako svědci – vystaveny násilí vůči ženám nebo domácímu násilí. Podpora poskytovaná dětem je specializovaná a přiměřená jejich věku, přičemž respektuje zájem dítěte.
2. Dětským obětem se poskytuje lékařská péče, emocionální, psychosociální, psychologická a vzdělávací podpora přiměřená jejich věku, jakož i jakákoli jiná vhodná podpora přizpůsobená zejména situacím domácího násilí.
3. Je-li nezbytné zajistit provizorní ubytování, jsou děti přednostně umístěny společně s dalšími rodinnými příslušníky, zejména s nenásilným rodičem v trvalém nebo dočasném ubytovacím zařízení vybaveném službami podpory. Umístění v přístřeších je poslední možností.

Článek 34

Bezpečnost dětí

Členské státy zřídí a udržují bezpečná místa umožňující bezpečný kontakt mezi dítětem a osobou vykonávající rodičovskou zodpovědnost, která je pachatelem násilí vůči ženám nebo domácího násilí, nebo je z páchaní takového násilí podezřelá, v rozsahu, v jakém má tato osoba právo styku s dítětem. Členské státy podle potřeby a v zájmu dítěte zajistí dohled ze strany vyškolených odborníků.

Článek 35

Cílená podpora poskytovaná obětem se zvláštními potřebami a ohroženým skupinám

1. Členské státy zajistí poskytování zvláštní podpory obětem vystaveným zvýšenému riziku násilí vůči ženám nebo domácímu násilí, k nimž patří například ženy se

zdravotním postižením, ženy žijící ve venkovských oblastech, ženy, jejichž pobytový status nebo povolení k pobytu se odvíjí od pobytového statusu nebo povolení k pobytu jiné osoby, migrantky bez dokladů, ženy žádající o mezinárodní ochranu, ženy prchající před ozbrojeným konfliktem, ženy postižené bezdomovectvím, ženy s menšinovým rasovým nebo etnickým původem, ženy živící se prostitucí, zadržované ženy nebo starší ženy.

2. Služby podpory podle článků 27 až 32 mají dostatečnou kapacitu pro ubytování obětí se zdravotním postižením s přihlédnutím k jejich specifickým potřebám, včetně osobní asistence.
3. Služby podpory jsou k dispozici státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou obětmi násilí vůči ženám a domácího násilí, včetně žadatelů o mezinárodní ochranu, osob bez dokladů a osob, které jsou zadržovány a vztahuje se na ně řízení o navrácení. Členské státy zajistí, aby v zajišťovacích zařízeních pro státní příslušníky třetích zemí, na něž se vztahuje řízení o navrácení, byly oběti, jež o to požádají, drženy odděleně od osob opačného pohlaví, nebo aby mohly být ubytovány odděleně v přijímacích střediscích pro žadatele o mezinárodní ochranu.
4. Členské státy zajistí, aby bylo možné příslušnému personálu oznamovat případy násilí vůči ženám nebo domácího násilí v přijímacích a zajišťovacích zařízeních a aby byly zavedeny protokoly pro náležité a rychlé řešení takových oznámení v souladu s požadavky uvedenými v článcích 18, 19 a 20.

KAPITOLA 5

PREVENCE

Článek 36

Preventivní opatření

1. Členské státy přijmou vhodná opatření k předcházení násilí vůči ženám a domácímu násilí.
2. Preventivní opatření zahrnují osvětové kampaně a výzkumné a vzdělávací programy, které jsou v příslušných případech vypracovávány ve spolupráci s příslušnými organizacemi občanské společnosti, sociálními partnery, dotčenými komunitami a dalšími zúčastněnými stranami.
3. Členské státy zpřístupní široké veřejnosti informace o preventivních opatřeních, právech obětí, přístupu ke spravedlnosti a právníkům, jakož i informace o dostupných opatřeních ochrany a podpory.
4. Cílená opatření jsou určena ohroženým skupinám včetně dětí, a to v závislosti na jejich věku a vyspělosti, jakož i osobám se zdravotním postižením, přičemž se zohlední jazykové bariéry a různé úrovně gramotnosti a schopností. Informace určené dětem jim musí být podávány náležitě vstřícným způsobem.
5. Preventivní opatření se zaměří zejména na boj proti škodlivým genderovým stereotypům, na prosazování rovnosti žen a mužů a vybízení všech, včetně mužů a

chlapců, aby se v souladu s cíli této směrnice svým chováním stali pozitivními příklady, a podpořili tak odpovídající změny chování ve společnosti jako celku.

6. Preventivní opatření rozšíří a/nebo posílí povědomí o škodlivosti praktik mrzačení ženských pohlavních orgánů.
7. Preventivní opatření se rovněž konkrétně zaměří na kybernetické násilí. Členské státy zejména zajistí, aby vzdělávací opatření zahrnovala rozvoj dovedností v oblasti digitální gramotnosti – včetně kritického pohledu na digitální svět –, a uživatelům tak umožnila zjišťovat a řešit případy kybernetického násilí, usilovat o podporu a předcházet jeho páčání. Členské státy podporují multidisciplinární spolupráci, jakož i spolupráci zúčastněných stran, včetně zprostředkovatelských služeb a příslušných orgánů, s cílem vypracovat a provádět opatření pro boj proti kybernetickému násilí.
8. Členské státy zajistí, aby bylo sexuální obtěžování na pracovišti řešeno v rámci příslušných vnitrostátních politik. Uvedené vnitrostátní politiky určí a stanoví cílená opatření uvedená v odstavci 2 pro odvětví, v nichž jsou pracovníci těmto rizikům nejvíce vystaveni.

Článek 37

Odborná příprava a informace určené odborníkům

1. Členské státy zajistí, aby odborníci, kteří pravděpodobně budou přicházet do kontaktu s oběťmi – včetně donucovacích orgánů, soudních zaměstnanců, soudců a státních zástupců, právníků, poskytovatelů služeb podpory určené obětem a služeb restorativní justice, zdravotnických pracovníků, sociálních služeb, vzdělávacích a dalších příslušných pracovníků –, absolvovali obecnou i specializovanou odbornou přípravu a získali cílené informace na úrovni odpovídající jejich kontaktu s oběťmi, aby mohli zjišťovat a řešit případy násilí vůči ženám nebo domácího násilí a předcházet jim a aby mohli s oběťmi zacházet ohleduplně vzhledem k prožitému traumatu, ke genderu a dětskému věku.
2. Příslušní zdravotničtí pracovníci, včetně pediatriů a porodních asistentek, absolvují cílenou odbornou přípravu, aby mohli způsobem zohledňujícím kulturní aspekty zjišťovat a řešit fyzické, psychické a sexuální následky mrzačení ženských pohlavních orgánů.
3. Osoby, které ve veřejném i soukromém sektoru vykonávají dohled na pracovišti, absolvují odbornou přípravu – týkající se způsobů rozpoznání, prevence a řešení sexuálního obtěžování na pracovišti, včetně odborné přípravy týkající se posouzení rizik v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci – s cílem poskytovat podporu obětem, jichž se toto obtěžování týká, a odpovídajícím způsobem na ně reagovat. Uvedené osoby a zaměstnavatelé obdrží informace o tom, jak se násilí vůči ženám a domácí násilí odráží na práci, jakož i informace o riziku násilí páchaného třetí stranou.
4. Mezi činnosti odborné přípravy uvedené v odstavci 1 a 2 patří odborná příprava v oblasti koordinované spolupráce, která zahrnuje více subjektů, s cílem umožnit komplexní a adekvátní vyřizování případů, kdy se v oblasti násilí vůči ženám nebo domácího násilí dané osobě doporučí obrátit se na příslušný subjekt.
5. Aniž je dotčena svoboda a pluralita médií, členské státy v zájmu omezení rizika násilí vůči ženám nebo domácího násilí propagují a podporují vývoj činností mediální odborné přípravy organizacemi sdružujícími odborníky v mediální oblasti, dále samoregulačními orgány v mediálním odvětví a zástupci průmyslu nebo jiných

příslušných nezávislých organizací s cílem bojovat proti stereotypnímu zobrazování žen a mužů, sexistickému zobrazování žen a obviňování obětí ve sdělovacích prostředcích.

6. Členské státy zajistí, aby se orgánům příslušným pro přijímání oznámení, která se týkají trestných činů a jsou podávána obětní těchto činů, dostalo náležité odborné přípravy, jejímž cílem je uvedené oznamování usnadnit a napomáhat při něm.
7. Činnosti odborné přípravy uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou pravidelné a povinné, a to i v oblasti kybernetického násilí, a vycházejí ze specifity násilí vůči ženám a domácího násilí. Tyto činnosti odborné přípravy zahrnují odbornou přípravu o tom, jak zjišťovat a řešit potřeby zvláštní ochrany a podpory obětí, které čelí zvýšenému riziku násilí v důsledku diskriminace na základě pohlaví a z jiných důvodů.
8. Opatření podle odstavců 1 až 6 se provádějí, aniž by byla dotčena nezávislost justice, samosprávná organizace regulovaných povolání a rozdíly v organizaci justice na území Unie.

Článek 38

Intervenční programy

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby byly zavedeny cílené a účinné intervenční programy pro prevenci a minimalizaci rizika páchaní trestných činů násilí vůči ženám, domácího násilí nebo recidivy trestné činnosti.
2. Intervenčních programů se mohou účastnit mimo jiné osoby, které se obávají, že by mohly spáchat trestný čin násilí vůči ženám nebo domácího násilí.

KAPITOLA 6

KOORDINACE A SPOLUPRÁCE

Článek 39

Koordinované politiky a koordinační subjekt

1. Členské státy přijímají a provádějí celostátní účinné, komplexní a koordinované politiky zahrnující veškerá příslušná opatření, jejichž cílem je předcházet všem formám násilí vůči ženám a domácího násilí a potírat je.
2. Členské státy určí či zřídí úřední subjekt odpovědný za koordinaci, provádění, monitorování a hodnocení politik a opatření, jejichž cílem je předcházet všem formám násilí, na které se tato směrnice vztahuje, a potírat je.
3. Uvedený subjekt koordinuje shromažďování údajů podle článku 44, analyzuje jeho výsledky a šíří je.
4. Odpovídá za koordinaci politik na ústřední, regionální a místní úrovni.

Článek 40

Koordinace a spolupráce zahrnující více subjektů

1. Členské státy zavedou vhodné mechanismy k zajištění účinné koordinace a spolupráce na vnitrostátní úrovni mezi příslušnými orgány, agenturami a subjekty, včetně místních a regionálních orgánů, donucovacích orgánů, soudů, státních zastupitelství, poskytovatelů služeb podpory, jakož i nevládních organizací, sociálních služeb, včetně orgánů na ochranu dítěte nebo orgánů sociální péče, poskytovatelů vzdělávání a zdravotní péče, sociálních partnerů, aniž je dotčena jejich autonomie, a dalších příslušných organizací a subjektů.
2. Takové mechanismy se týkají zejména individuálních posouzení podle článků 18 a 19 a poskytování opatření ochrany a podpory podle článku 21 a kapitoly 4, pokynů pro donucovací a justiční orgány podle článku 23 a odborné přípravy pro odborníky podle článku 37.

Článek 41

Spolupráce s nevládními organizacemi

Členské státy spolupracují s organizacemi občanské společnosti a konzultují je, včetně nevládních organizací, které se starají o oběti násilí vůči ženám nebo domácího násilí, a to zejména při poskytování podpory obětem, dále v oblasti iniciativ určených k vytváření politik, v oblasti informačních a osvětových kampaní, výzkumných a vzdělávacích programů a v oblasti odborné přípravy, stejně jako při monitorování a hodnocení dopadu opatření, jejichž cílem je podpora a ochrana obětí.

Článek 42

Spolupráce mezi poskytovateli zprostředkovatelských služeb

Členské státy poskytovatelům zprostředkovatelských služeb usnadní, aby v souvislosti s touto směrnicí přijímali samoregulační opatření, a posilovali tak zejména vnitřní mechanismy zaměřené proti online materiálům uvedeným v čl. 25 odst. 1 a vylepšovali odbornou přípravu svých dotčených zaměstnanců v oblasti prevence, jakož i v oblasti poskytování pomoci a podpory obětem trestných činů podle uvedeného článku.

Článek 43

Spolupráce na úrovni Unie

Členské státy přijmou vhodná opatření k usnadnění vzájemné spolupráce v zájmu lepšího provádění této směrnice. Cílem takové spolupráce je přinejmenším:

- a) výměna osvědčených postupů a vzájemná konzultace v jednotlivých případech, mimo jiné prostřednictvím Eurojustu a Evropské justiční sítě pro trestní věci;
- b) výměna informací a osvědčených postupů s příslušnými agenturami Unie;
- c) poskytování pomoci sítím Unie zabývajícím se záležitostmi, které přímo souvisejí s násilím vůči ženám a domácím násilím.

Článek 44

Shromažďování údajů a výzkum

1. Členské státy zavedou systém pro shromažďování, vývoj, vypracovávání a šíření statistik týkajících se násilí vůči ženám nebo domácího násilí, včetně forem násilí uvedených v článcích 5 až 10.
2. Statistiky zahrnují následující údaje rozčleněné podle pohlaví, věku oběti a pachatele, vztahu mezi obětí a pachatelem a druhu trestného činu:
 - a) počet obětí, které se potýkaly s násilím vůči ženám nebo domácím násilím během posledních dvanácti měsíců, během posledních pěti let, během svého života;
 - b) roční počet takových obětí, oznámených trestných činů, osob stíhaných a odsouzených za takové formy násilí, získaný z vnitrostátních správních zdrojů.
3. Členské státy provádějí každých pět let statistické zjišťování mezi obyvateli za použití harmonizované metodiky Komise (Eurostatu) s cílem shromáždit údaje uvedené v odst. 2 písm. a) a na tomto základě posoudit prevalenci a trendy všech forem násilí, na něž se vztahuje tato směrnice.

Členské státy předají tyto údaje Komisi (Eurostatu) nejpozději [3 roky po vstupu této směrnice v platnost].
4. Za účelem zajištění srovnatelnosti administrativních údajů v celé Unii, jsou tyto administrativní údaje členskými státy shromažďovány na základě společných členění vypracovaných ve spolupráci s Evropským institutem pro rovnost žen a mužů a podle metodiky vypracované tímto institutem v souladu s odstavcem 5. Členské státy tyto údaje Evropskému institutu pro rovnost žen a mužů každoročně předávají. Předané údaje neobsahují osobní údaje.
5. Evropský institut pro rovnost žen a mužů podporuje členské státy při shromažďování údajů podle odst. 2 písm. b), mimo jiné stanovením společných norem týkajících se jednotek výpočtů, pravidel pro výpočty, společného členění, formátů pro vykazování a klasifikace trestných činů.
6. Členské státy shromážděné statistické údaje zpřístupňují veřejnosti. Tyto statistiky neobsahují osobní údaje.
7. Členské státy podporují výzkum zabývající se základními příčinami, účinky a incidencí forem násilí, na něž se vztahuje tato směrnice, jakož i mírou odsouzení.

KAPITOLA 7

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 45

Změna směrnice 2011/93/EU

V článku 3 směrnice 2011/93/EU se doplňují nové odstavce, které znějí:

- „7. Členské státy zajistí, aby následující úmyslná jednání byla trestána odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvanácti let:

- a) účast s dítětem, které nedosáhlo věku pohlavní dospělosti, na jakémkoli aktu spočívajícím ve vaginální, anální nebo orální penetraci sexuální povahy, a to jakoukoli částí těla nebo předmětem;
 - b) zapříčinění toho, že se dítě, které nedosáhlo věku pohlavní dospělosti, účastní s jinou osobou jakéhokoli aktu spočívajícího ve vaginální, anální nebo orální penetraci sexuální povahy, a to jakoukoli částí těla nebo předmětem.
8. Pokud dítě dosáhlo věku pohlavní dospělosti a s tímto činem nesouhlasí, členské státy zajistí, aby jednání stanovené v odstavci 7 bylo trestáno odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deseti let.
9. Pro účely odstavce 8 členské státy zajistí, aby se aktem, k němuž nebyl dán souhlas, rozuměl akt provedený bez dobrovolného souhlasu dítěte nebo v situaci, kdy dítě není schopno vyjádřit svobodnou vůli vzhledem k okolnostem uvedeným v odstavci 5, včetně fyzického nebo duševního stavu dítěte, jako je stav bezvědomí, intoxikace, spánku, nemoci či ublížení na těle.
- Souhlas lze kdykoli během daného činu odvolat. Absence souhlasu nemůže být vyvrácena výhradně tvrzením, že dítě mlčelo, neprojevovalo verbální či fyzický vzor, nebo na základě jeho sexuálního chování v minulosti.“

Článek 46

Úroveň ochrany

Tato směrnice stanoví minimální pravidla. Členské státy mohou zavést nebo zachovat ustanovení s přísnějšími normami, včetně těch, jež obětím nabízejí vyšší úroveň ochrany a podpory.

Článek 47

Podávání zpráv

1. Nejpozději do [sedm let po vstupu této směrnice v platnost] sdělí členské státy Komisi veškeré relevantní informace týkající se uplatňování této směrnice, které jsou nezbytné k tomu, aby Komise vypracovala zprávu o uplatňování této směrnice.
2. Na základě informací poskytnutých členskými státy podle odstavce 1 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž přezkoumá uplatňování této směrnice.

Článek 48

Vztah k jiným aktům Unie

1. Touto směrnicí není dotčeno použití těchto právních aktů:
 - a) směrnice 2011/36/EU;
 - b) směrnice 2011/93/EU;
 - c) směrnice 2011/99/EU;
 - d) směrnice 2012/29/EU;
 - e) nařízení (EU) č. 606/2013;
 - f) [nařízení (EU).../... o jednotném trhu digitálních služeb].

2. Kromě opatření stanovených ve směrniciích 2011/36/EU, 2011/93/EU a 2012/29/EU se použijí zvláštní opatření podle této směrnice týkající se prevence a ochrany obětí, jakož i podpory jim poskytované.

Článek 49

Ustanovení o zákazu snížení úrovně právní ochrany

Žádné ustanovení této směrnice nelze vykládat tak, že snižuje či omezuje jakákoli práva a procesní záruky zajištěné právními předpisy kteréhokoli členského státu, jenž poskytuje vyšší úroveň ochrany, nebo se od uvedených práv a procesních záruk odchyluje. Členské státy, které zajišťují vyšší úroveň ochrany, tuto úroveň ochrany v době vstupu této směrnice v platnost nesníží.

Článek 50

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do *[dva roky po vstupu této směrnice v platnost]*. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.
Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 51

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 52

Určení

Tato směrnice je určena členskými státům v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1 Název návrhu/podnětu

1.2 Příslušné oblasti politik

1.3 Návrh/podnět se týká:

1.4 Cíle

1.4.1 Obecné cíle

1.4.2 Specifické cíle

1.4.3 Očekávané výsledky a dopady

1.4.4 Ukazatele výkonnosti

1.5 Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1 Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu

1.5.2 Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

1.5.3 Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

1.5.4 Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

1.5.5 Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

1.6 Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

1.7 Předpokládaný způsob řízení

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1 Pravidla pro monitorování a podávání zpráv

2.2 Systémy řízení a kontroly

2.2.1 Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie

2.2.2 Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění

2.2.3 Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)

2.3 Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1 Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

3.2 Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1 Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

3.2.2 Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

3.2.3 Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

3.2.4. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

3.2.5 Příspěvky třetích stran

3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o potírání násilí vůči ženám a domácího násilí

1.2. Příslušné oblasti politik

Oblast politiky: Spravedlnost a vnitřní věci

Činnost: Rovnost

1.3. Návrh/podnět se týká:

☐ nové akce

☐ nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci⁵³

☒ prodloužení stávající akce

☐ sloučení jedné či více akcí do jiné/nové akce

1.4. Cíle

1.4.1. Obecné cíle

Návrh směrnice ukládá všem členským státům povinnost shromažďovat administrativní údaje o násilí vůči ženám a o domácím násilí (roční počet žen, které se staly oběťmi násilí vůči ženám, oběťmi domácího násilí, oznámených trestných činů, stíhaných osob a osob odsouzených za všechny formy násilí na ženách nebo domácího násilí) na základě společných členění podle pohlaví, věku oběti a pachatele, vztahu mezi obětí a pachatelem, druhu trestného činu a dalších relevantních proměnných.

Pro plnění úkolu spočívajícího ve shromažďování údajů se vypracuje společná metodika a Evropský institut pro rovnost žen a mužů (EIGE), který bude tyto údaje každoročně shromažďovat (viz bod 1.4.2), poskytne podporu. V rámci úkolu spočívajícího ve shromažďování administrativních údajů budou rozšířeny činnosti v oblasti shromažďování údajů, které institut EIGE již provádí na dobrovolném základě s některými členskými státy (viz bod 1.5.2). Toto rozšíření Evropské unii umožní, aby zajistila srovnatelnost vnitrostátních údajů, monitorovala provádění směrnice a získala komplexní statistické informace o prevalenci násilí vůči ženám a domácího násilí.

1.4.2. Specifické cíle

Návrh pověří Evropský institut pro rovnost žen a mužů (EIGE), aby:

1) ve spolupráci s členskými státy vypracoval společné členění a metodiku s cílem zajistit srovnatelnost administrativních údajů v rámci Evropské unie;

2) podpořil členské státy při shromažďování údajů stanovením společných norem týkajících se jednotek výpočtů, pravidel pro výpočty, společného členění, formátů

⁵³

Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

pro vykazování a klasifikace trestných činů. To může zahrnovat podporu spolupráce a výměny postupů.

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Očekává se, že návrh zvýší účinnost shromažďování srovnatelných administrativních údajů v celé Unii o všech formách násilí vůči ženám a domácího násilí.

Od roku 2012 podporuje institut EIGE členské státy při posilování jejich postupů shromažďování administrativních údajů a při vývoji statistik o různých formách násilí vůči ženám. Analýza údajů dostupných v každém členském státě odhalila problémy při shromažďování údajů vyplývající z právního kontextu, institucionální praxe a vážných technických omezení.

V celé EU neexistuje systematická a standardizovaná metoda shromažďování údajů o násilných činech vůči ženám a o domácím násilí, zejména pokud jde o dotčené druhy trestných činů a o vztah mezi obětí a pachatelem. Mezi členskými státy existují velké rozdíly co do metod shromažďování údajů, kvality shromažďovaných údajů a způsobu, jakým se uchovávají, sdílejí mezi příslušnými orgány (donucovacími, justičními a zdravotnickými orgány, jakož i sociálními službami atd.) a na mezinárodní úrovni a jakým se zpřístupňují veřejnosti. Rozdíly v praxi a chybějící zásady povinného zaznamenávání brání metodickému zaznamenávání údajů o obětech a pachatelích, zejména pokud jde o jejich pohlaví a vztah mezi obětí a pachatelem. V důsledku toho nejsou dostupné údaje ani zdaleka úplné a srovnatelné, což oslabuje úsilí o analýzu trendů trestné činnosti a o hodnocení účinnosti zavedených opatření.

Zvýšení účinnosti procesů shromažďování srovnatelných administrativních údajů má průlomový potenciál pro vyřešení současného nedostatku důkazů o prevalenci násilí vůči ženám a domácího násilí. Pokud jde o oblast násilí, není Evropská unie v současné době kvůli nedostatku srovnatelných údajů za celou EU hodnocena v rámci indexu genderové rovnosti (GEI). V důsledku toho figuruje oblast násilí vůči ženám, jež je jednou z hlavních forem genderově podmíněné diskriminace, v indexu genderové rovnosti (GEI) jen jako jedna z dodatečných oblastí. Shromažďování administrativních údajů srovnatelných za celou EU může umožnit systematické měření násilí vůči ženám a domácího násilí a jeho různých dopadů na životy obětí. Členské státy budou schopny navrhnout plně účinná opatření na ochranu a podporu obětí pouze tehdy, budou-li o motivech, formách a dopadech násilí vůči ženám shromažďovat kvantitativní a kvalitativní údaje. Základem tohoto úsilí je proto lepší ochrana základních práv obětí násilí, které budou z tohoto významného zlepšení na úrovni celé EU nejvíce těžit.

1.4.4. *Ukazatele výkonnosti*

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

1. Vypracování/zavádění společných členění a metodiky k zajištění srovnatelnosti administrativních údajů v celé Unii, které budou vyvíjeny ve spolupráci s členskými státy.
2. Zřízení nástroje pro shromažďování údajů a jeho zavedení, s doprovodnými pokyny vydanými institutem EIGE a schválenými členskými státy v plném souladu se směrnicí.

3. Vypracování pokynů pro harmonizaci a standardizaci statistik trestné činnosti týkajících se násilí vůči ženám a domácího násilí, ve spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami, jako jsou Eurostat a Úřad OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC).
4. Počet členských států, kterým se při shromažďování údajů poskytuje podpora, jež spočívá ve stanovení společných norem týkajících se jednotek výpočtů, pravidel pro výpočty, společného členění, formátů pro vykazování a klasifikace trestných činů.
5. Počet členských států, které jsou schopny každoročně vykazovat údaje o všech formách násilí zahrnutých do směrnice (dostupnost údajů).
6. Počet členských států, které jsou schopny každoročně vykazovat údaje v plném souladu s požadavky směrnice týkajícími se poskytování údajů (srovnatelnost údajů).
7. Počet členských států, které každý rok splňují normy Evropské unie pro vykazování statistických metadat.
8. Počet nahlédnutí do datového portálu.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Hlavní požadavky po vstupu návrhu v platnost jsou:

- stanovená kapacita institutu EIGE (zajištěné lidské a finanční zdroje) v letech 2025–2026⁵⁴,
- zřízení koordinačního systému pro shromažďování údajů na úrovni EU (EIGE jako koordinační orgán, síť výzkumných pracovníků a poskytovatelů údajů na úrovni členských států) v letech 2025–2026,
- shromažďování požadavků a zahájení zadávacího řízení institutem EIGE v roce 2025–2026,
- dohodnuté standardní operační postupy pro správu údajů, včetně shromažďování, vkládání a validace údajů, podpory standardizace administrativních údajů týkajících se násilí vůči ženám, v letech 2025–2026,
- nástroj pro shromažďování údajů, který je navržen, testován a hostován na vhodné online platformě zřízené a spravované institutem EIGE, v roce 2026,
- internetová platforma pro předkládání údajů s bezpečným fungováním přenosu dat, v roce 2027,
- údržba a řešení problémů internetové platformy, od roku 2027,
- pravidelné zveřejňování a šíření shromážděných statistických údajů prostřednictvím databáze genderových statistik institutu EIGE, a to pravidelně od roku 2027.

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro*

⁵⁴

Předpokládaný rok vstupu povinností v platnost. V závislosti na přesném roce bude možná nutné upravit informace, které jsou uvedeny v legislativním finančním výkazu a které se týkají se následujících let.

účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

Jediný způsob, jak umožnit standardizované shromažďování administrativních údajů v celé EU, je zavést jejich povinné shromažďování. Vzhledem k tomu, že členské státy pro shromažďování administrativních údajů v této oblasti politiky v současné době používají různé metodiky, je dostupnost srovnatelných údajů v Evropě i nadále omezená.

Nejschůdnějším řešením, jak shromažďování údajů zorganizovat, je zapojit institut EIGE, neboť tento úkol vychází z činnosti, kterou EIGE již dobrovolně vykonává s omezeným počtem členských států a údajů. Jde o rozšíření úkolu, který je stanoven v čl. 3 odst. 1 písm. a) a b) nařízení o zřízení institutu EIGE (č. 1922/2006) a který spočívá v tom, že institut, „shromažďuje, analyzuje a šíří relevantní, objektivní, srovnatelné a spolehlivé informace týkající se rovnosti žen a mužů, včetně výsledků výzkumu a osvědčených postupů sdělených institutu členskými státy“ a „vyvíjí metody pro zlepšování objektivní, srovnatelnosti a spolehlivosti údajů na evropské úrovni vytvářením kritérií, která zlepší konzistentnost informací, a zohledňuje otázky rovnosti žen a mužů při shromažďování údajů“. Stávající shromažďování údajů se stane povinným a pravidelným a jeho oblast působnosti se rozšíří na všechny členské státy.

Rozšířený úkol by byl plně v souladu s pravidly a politikami Eurostatu: zlepšení systémů shromažďování administrativních údajů je v souladu se strategií Evropské unie pro modernizaci sociální statistiky, zejména prostřednictvím přepracování metody jejího vytváření, podle níž se statistiky vytvářejí jako součást integrovaného modelu.

Shromažďování údajů má zásadní význam pro monitorování provádění budoucí směrnice, jež má probíhat v pravidelných intervalech po jejím vstupu v platnost. Zúčastněné strany působící v oblasti shromažďování údajů (Rada Evropy, Agentura Evropské unie pro základní práva, jakož i Evropský parlament) důrazně vyzývají Komisi, aby tímto způsobem umožnila vytváření spolehlivějších údajů týkajících se této oblasti.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Ačkoli je možné, že byl dopad na vnitrostátní systémy zaznamenávání údajů dosud omezený, činnost, kterou institut EIGE od roku 2017 spolu s některými členskými státy dobrovolně vykonával, přinesla určitá významná zlepšení. Jejich činnost spočívající v posuzování statistického potenciálu členských států, pokud jde o poskytování údajů o třech hlavních formách násilí vůči ženám (partnerské násilí, znásilnění a vraždy), napomohla zejména:

- ke zvyšování povědomí o významu shromažďování a analýzy údajů o těchto formách násilí,
- k lepšímu shromažďování údajů a analýze údajů v některých členských státech (Německo, Řecko),
- k vývoji nových databází věnovaných shromažďování konkrétních údajů o domácím násilí a integraci různých systémů (shromažďování administrativních údajů od státních zastupitelství, soudců, policie), které v současné době poskytují

roztržštěný obraz. To vedlo k vytvoření integrovaných systémů v některých členských státech (Portugalsko, Řecko).

Stávající dobrovolná činnost rovněž zdůraznila následující potřeby a klíčové oblasti, v nichž je třeba dosáhnout zlepšení:

- potřeba sdílet osvědčené postupy a diskutovat s vnitrostátními poskytovateli údajů s cílem zlepšit jejich systémy shromažďování údajů,
- potřeba spolupracovat na sladění požadavků v oblasti shromažďování údajů s dalšími agenturami, jako jsou Eurostat, Rada Evropy (GREVIO), UNODC,
- význam jasných definic a pojmů, bez jakékoli genderové předpojatosti, pro objasnění těchto forem násilí, které jsou i nadále neviditelné, nedostatečně hlášené a nedostatečně zaznamenávané,
- potřeba budovat kapacity vnitrostátních poskytovatelů údajů a vyvíjet odbornou přípravu jim určenou,
- význam shromažďování údajů pro přesné posouzení rizik opakované viktimizace a pro vypracování lepších preventivních opatření.

1.5.4. *Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji*

Shromažďování administrativních údajů o násilí vůči ženám a domácím násilí je klíčovou součástí vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva a klíčovou součástí strategie pro rovnost žen a mužů na období 2020–2025. Umožňuje celounijní monitorování prevalence trestných činů, které vyplývají z násilí vůči ženám nebo domácího násilí. Přináší nové poznatky o rozsahu tohoto problému a umožnilo by monitorování trendů a utváření politik pro účinné potírání tohoto násilí.

Tento cíl je výslovně uveden ve Strategii EU pro rovnost žen a mužů, ve Strategii EU pro práva dítěte (2021–2024), ve Strategii EU v oblasti práv obětí (2020–2025), ve Strategii pro rovnost LGBTIQ osob na období 2020–2025, ve Strategii práv osob se zdravotním postižením na období 2021–2030 a v Akčním plánu pro evropský pilíř sociálních práv. Akční plán GAP III považuje boj proti genderově podmíněnému násilí rovněž za jednu z priorit vnější činnosti Unie. Tento návrh je obsažen v pracovním programu Komise na rok 2021 a zaujímá významné místo v politických směrech, jakož i v obou projevech předsedkyně Komise o stavu Unie, tedy v projevu z roku 2021 a z roku 2022.

1.5.5. *Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků*

Náklady na vytvoření společného rámce pro shromažďování administrativních údajů by měly být hrazeny z rozpočtu Unie a měly by se odrazit v rozpočtu příslušné agentury, tedy institutu EIGE. V rámci oblasti působnosti tohoto návrhu bude navýšení příspěvku EU pro EIGE financováno z programu Občané, rovnost, práva a hodnoty (CERV) na období 2025–2027. Od roku 2028 (viz oddíl 1.6) se tyto náklady stanou nedílnou součástí příspěvku EU ve prospěch institutu EIGE, který rozpočtový orgán přijme v rámci ročního rozpočtového procesu.

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

☐ **Časově omezená doba trvání**

- ☐ s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,
- ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☒ **Časově neomezená doba trvání**

- provádění s obdobím rozběhu od roku 2025/26 do roku 2027,
- poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení⁵⁵

☐ **Přímé řízení Komisí**

- ☐ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,
- ☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ **Sdílené řízení s členskými státy**

☒ **Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:**

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,
- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
- ☐ EIB a Evropský investiční fond,
- ☒ subjekty uvedené v článcích 70 a 71,
- ☐ veřejnoprávní subjekty,
- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,
- ☐ osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

⁵⁵

Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro monitorování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Monitorování a hodnocení vývoje a fungování shromažďování údajů jsou naprosto nezbytná a budou prováděna podle zásad stanovených ve společném přístupu k decentralizovaným agenturám.

EIGE musí zaslat každý rok Komisi, Evropskému parlamentu a Radě jednotný programový dokument obsahující víceletý pracovní program a roční pracovní program a plánování zdrojů. V jednotném programovém dokumentu jsou stanoveny cíle, očekávané výsledky a ukazatele výkonnosti pro účely monitorování plnění cílů a výsledků.

Po zahájení rozšířeného shromažďování administrativních údajů by EIGE předložil Evropskému parlamentu a Radě zprávu, v níž by vysvětlil, jak byly splněny cíle, zejména cíle v oblasti plánování a nákladů.

Dva roky po zahájení činnosti a poté každý rok by institut EIGE předložil Komisi zprávu o technickém fungování činností v oblasti shromažďování údajů.

Tato činnost bude pravidelně vyhodnocována v rámci následných hodnocení institutu EIGE, která jsou prováděna v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 1922/2006.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. *Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Vzhledem k tomu, že návrh má dopady na roční příspěvek EU pro EIGE, bude rozpočet EU prováděn prostřednictvím nepřímého řízení.

V souladu se zásadou řádného finančního řízení se rozpočet agentury plní v souladu s účinnou a účelnou vnitřní kontrolou.

Pokud jde o kontroly *ex post*, agentura je předmětem:

- interního auditu, který provádí Útvar interního auditu Komise,
- výročních zpráv Evropského účetního dvora, které obsahují prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o legalitě a správnosti uskutečněných operací,
- ročního absolutoria udělovaného Evropským parlamentem,
- případných šetření prováděných úřadem OLAF, aby bylo zejména zajištěno, že se zdroje přidělené agenturám využívají správně,
- další vrstvy kontroly a odpovědnosti, kterou zajišťuje evropský veřejný ochránce práv.

2.2.2. *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

V této fázi nejsou zjištěna žádná konkrétní rizika.

2.2.3. *Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Poměr „náklady na kontroly / platba souvisejících spravovaných finančních prostředků“ oznamuje Komise. Výroční zpráva o činnosti GŘ pro spravedlnost a spotřebitele (GŘ JUST) za rok 2020 uvádí u tohoto poměru hodnotu 0,74 % ve vztahu k subjektům pověřeným nepřímým řízením a decentralizovaným agenturám, včetně EIGE.

Evropský účetní dvůr (EÚD) potvrdil zákonnost a správnost transakcí a spolehlivost roční účetní závěrky EIGE za rok 2020, což znamená, že chybovost byla pod 2 %. Nic nenasvědčuje tomu, že by v následujících letech mělo dojít ke zhoršení chybovosti. Spolehlivost účetní závěrky za rok 2020 je rovněž potvrzena na základě ověření nezávislým externím auditorem.

2.3. **Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí**

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Opatření související s bojem proti podvodům a nesrovnalostem jsou uvedena mimo jiné ve strategii EIGE proti podvodům na období 2021–2023. EIGE se účastní činností Evropského úřadu pro boj proti podvodům v oblasti zamezení podvodů a je povinen neprodleně informovat Komisi o případech možného podvodu a dalších finančních nesrovnalostech.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo		zemí ESVO ⁵⁷	kandidátských zemí ⁵⁸	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
Okruh 2	07.100500 Evropský institut pro rovnost žen a mužů	Rozl.	NE	NE	NE	NE
Okruh 2	07.0603 – Daphne	Rozl.	NE	ano	NE	NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo		zemí ESVO	kandidátských zemí	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
	[XX.YY.YY.YY]		ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

⁵⁶ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

⁵⁷ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

⁵⁸ Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	Okruh 2: Soudržnost, odolnost a hodnoty
-----------------------------------	-------	---

Subjekt: EIGE			Rok N ⁵⁹	Rok N+1	Rok N+2		Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	CELKEM
Hlava 1: Výdaje na zaměstnance ⁶⁰	Závazky	(1)	0,200	0,200	0,200			0,600
	Platby	(2)	0,200	0,200	0,200			0,600
Hlava 2: Výdaje na infrastrukturu a provoz	Závazky	(1a)	0,050	0,250	0,050			0,350
	Platby	(2a)	0,050	0,250	0,050			0,350
Hlava 3: Provozní výdaje	Závazky	(3a)	0,500⁶¹	0,500⁶²	0,500⁶³			1,500
	Platby	(3b)	0,500	0,500	0,500			1,500
Prostředky CELKEM	Závazky	=1+1a	0,750	0,950	0,750			2,450

⁵⁹ Předpokládá se, že činnost začne v roce 2025/2026 (v závislosti na datu vstupu směrnice v platnost) a nemá žádné datum ukončení.

Odhad pro následující roky je stejný s přihlédnutím k oprávněmu koeficientu a zvýšení platů v případě hlavy 1, inflaci v případě hlavy 2 a hlavy 3.

⁶⁰ Výdaje na zaměstnance vypočítané agenturou (tj. očekávané skutečné náklady / nikoli standardní průměrné náklady).

⁶¹ Odhad založený na podobných projektech; v závislosti na tržních cenách.

⁶² Odhad založený na podobných projektech; v závislosti na tržních cenách.

⁶³ Odhad založený na podobných projektech; v závislosti na tržních cenách.

pro EIGE		+3a						
	Platby	=2+2a +3b	0,750	0,950	0,750			2,450

Okruh víceletého finančního rámce	7	Správní výdaje
--	----------	----------------

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	CELKEM
GŘ: <.....>							
• Lidské zdroje							
• Ostatní správní výdaje							
GŘ <....> CELKEM	Prostředky						

Prostředky CELKEM z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)							
---	-------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		Rok N ⁶⁴	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	CELKEM
--	--	------------------------	------------	------------	------------	--	--------

⁶⁴ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například: 2021). Totéž proveďte u let následujících.

Prostředky CELKEM z OKRUHŮ 1 až 7 víceletého finančního rámce	Závazky								
	Platby								

3.2.2. Odhadovaný dopad na prostředky institutu EIGE

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

[illegible]

⁶⁵ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

66 Popsaný v bodě 1.4.2 „Specifické cíle...“.

– Výstup	Vyvinout metodiku pro srovnatelnost údajů			0,071		0,071		0,071										
Mezisoučet za specifický cíl č. 1				0,142		0,142		0,142										
SPECIFICKÝ CÍL č. 2 Podpořit členské státy při shromažďování údajů stanovením společných norem týkajících se jednotek výpočtů, pravidel pro výpočty, společného členění, formátů pro oznamování a klasifikace trestných činů																		
– Výstup	Formát podávání zpráv začleněný do platformy a zavedený členskými státy			0,071		0,071		0,071										
	Provozní postupy přijaté všemi členskými státy EU			0,071		0,071		0,071										
	Příslušné údaje, které EIGE zabezpečeným způsobem přijímá od členských států			0,071		0,071		0,071										
	Údaje předávané strukturovaným poloautomatizovaným způsobem			0,071		0,071		0,071										

	Údaje zpřístupněné veřejnosti na internetu při zajištění souladu s GDPR.			0,074		0,074		0,074										
Mezisoučet za specifický cíl č. 2				0,358		0,358		0,358										
CELKOVÉ VÝDAJE				0,500		0,500		0,500										

3.2.3. Odhadovaný dopad na lidské zdroje institutu EIGE

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:
- v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok N ⁶⁷	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	CELKE M
--	------------------------	------------	------------	------------	--	------------

—

Dočasní zaměstnanci (třídy AD) ⁶⁸	0,070	0,070	0,070					
Dočasní zaměstnanci (třídy AST)								
Smluvní zaměstnanci ⁶⁹	0,130	0,130	0,130					
Vyslání národní odborníci								

—

CELKEM								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

—

- Požadavky na zaměstnance (FTE):

	Rok N ⁷⁰	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	CELKE M
--	------------------------	------------	------------	------------	--	------------

—

Dočasní zaměstnanci (třídy AD)	1	1	1					
Dočasní zaměstnanci (třídy AST)								
Smluvní zaměstnanci	2	2	2					

⁶⁷ Předpokládá se, že činnost začne v roce 2025/2026 (v závislosti na datu vstupu směrnice v platnost) a nemá žádné datum ukončení.

⁶⁸ Výdaje na zaměstnance vypočítané agenturou (tj. očekávané skutečné náklady / nikoli standardní průměrné náklady).

⁶⁹ Výdaje na zaměstnance vypočítané agenturou (tj. očekávané skutečné náklady / nikoli standardní průměrné náklady).

⁷⁰ Předpokládá se, že činnost začne v roce 2025/2026 (v závislosti na datu vstupu směrnice v platnost) a nemá žádné datum ukončení.

Vyslaní národní odborníci								
---------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

—

CELKEM								
---------------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3.1. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☒ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)							
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)							
20 01 02 03 (při delegacích)							
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)							
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE) ⁷¹							
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)							
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)							
XX 01 xx yy zz ⁷²	– v ústředí						
	– při delegacích						
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)							
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)							
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)							
CELKEM							

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeořazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	
Externí zaměstnanci	

⁷¹ SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

⁷² Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.4. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

- ☐ Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.
- ☒ Návrh/podnět si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce.

Tento návrh si vyžádá úpravu příslušného okruhu víceletého finančního rámce. Zdrojem pro přerozdělení je program Občané, rovnost, práva a hodnoty (program CERV) – složka Daphne (07.0603) za účelem navýšení rozpočtové položky EIGE (07.1005) na období 2025–2027.

- ☐ Návrh/podnět vyžaduje použití nástroje pružnosti nebo změnu víceletého finančního rámce⁷³.

Upřesněte, co se požaduje, příslušné okruhy a rozpočtové položky a odpovídající částky.

3.2.5. Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

- ☒ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok N ⁷⁴	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

⁷³ Viz články 12 a 13 nařízení Rady (EU, Euratom) 2020/2093 ze dne 17. prosince 2020, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2021–2027.

⁷⁴ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například: 2021). Totéž proveďte u let následujících.

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

– ☒ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.

– ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:

☐ na vlastní zdroje

☐ na jiné příjmy

☐ uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová položka:	rozpočtová	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ⁷⁵					
			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)	
Článek								

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

⁷⁵

Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.